A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2012. május 22.*

„A dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — A LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó dokumentumok — A hozzáférés részleges megtagadása — Az első kérelem tárgyának meghatározása — Az egyén magánszférájának és becsületének védelmére vonatkozó kivétel — A döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozó kivétel — A gondos ügyintézés elve — Konkrét és egyedi vizsgálat — Indokolási kötelezettség”

A T-300/10. sz. ügyben,

az **Internationaler Hilfsfonds eV** (székhelye: Rosbach [Németország], képviseli: H. Kaltenecker ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Costa de Oliveira és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: R. van der Hout ügyvéd)

alperes ellen

a felperesnek a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférését megtagadó 2010. április 29-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, K. Jürimäe (előadó) és M. van der Woude bírák

hivatalvezető: T. Weiler tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. szeptember 20-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A felperes, az Internationaler Hilfsfonds eV a német jog hatálya alá tartozó, a humanitárius segítségnyújtás területén működő nemkormányzati szervezet. 1998. április 28-án az Európai Közösségek Bizottságával megkötötte az általa Kazahsztánban szervezett orvosi segítségnyújtási program társfinanszírozására irányuló, „LIEN 97-2011” elnevezésű szerződést.

* Az eljárás nyelve: német.

2 1999. október 1-jén a Bizottság egyoldalúan megszüntette az említett szerződést, majd e megszüntetést követően 2001. augusztus 6-án értesítette a felperest azon határozatáról, hogy visszatéríttet vele az említett szerződés végrehajtása keretében részére kifizetett bizonyos összeget.

3 2002. március 9-én a felperes kérelmet terjesztett elő a Bizottsághoz, amely arra irányult, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján hozzáférhessen a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz.

4 2002. július 8-án a Bizottság listát küldött a felperesnek a dokumentumokról (a továbbiakban: 2002. július 8-i levél). E levélben a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésére hivatkozással részben elutasította a felperes kérelmét.

5 Mivel kérelmét csak részben teljesítették, a felperes a Bizottság elnökéhez intézett 2002. július 11-i levelében teljes körű hozzáférést kért a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz. Mivel e kérelmét csak részben teljesítették, a felperes panasszal fordult az európai ombudsmanhoz, amelyet 1874/2003/GG számon vettek nyilvántartásba (a továbbiakban: 1874/2003/GG panasz), és amelyben azt kifogásolta, hogy a Bizottság megtagadta tőle a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférést.

6 Az ombudsman által a Bizottsághoz intézett, 2004. július 15-i ajánlástervezetet, valamint a Bizottság által az ombudsmanhoz intézett, 2004. október 12-i és 21-i részletes véleményt követően az ombudsman 2004. december 14-én végleges határozatot fogadott el, amelyben egy kritikai megjegyzés keretében megállapította, hogy hivatali visszásságnak minősül az a tény, hogy a Bizottság nem szolgáltatott olyan érvényes indokokat, amelyek igazolhatnák a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta több dokumentumához való teljes körű hozzáférés felperestől való megtagadását.

7 2004. december 22-én a felperes az ombudsman 2004. december 14-i végleges határozatának végkövetkeztetéseire támaszkodva a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés iránti újabb kérelmet nyújtott be a Bizottság elnökének. A Bizottság 2005. február 14-i levelében válaszolt e kérelemre, és úgy határozott, hogy a felperes számára addig már hozzáférhetővé tett dokumentumokon felül nem bocsát újabb dokumentumokat a felperes rendelkezésére.

8 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2005. április 11-én benyújtott keresetlevelében a 2005. február 14-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti keresetet indított, amelyet T-141/05. számon vettek nyilvántartásba. A Bizottság által a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján előterjesztett elfogadhatatlansági kifogás nyomán a Törvényszék a T-141/05. sz., Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2008. június 5-én hozott ítéletében (az EBHT-ban nem tették közzé) a felperes keresetét mint elfogadhatatlant elutasította.

9 A felperes által a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján benyújtott fellebbezés nyomán a Bíróság a C-362/08. P. sz., Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2010. január 26-án hozott ítéletében (EBHT 2010., I-669. o.) hatályon kívül helyezte a fenti 8. pontban hivatkozott Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2008. június 5-én hozott ítéletet, elutasította a Bizottság által a Törvényszék előtt előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást, és az ügyet visszautalta a Törvényszékhez abból a célból, hogy az határozzon a felperes által a Bizottság 2005. február 14-i határozatának megsemmisítése iránt előterjesztett kérelmekről, amely határozatban a Bizottság megtagadta a felperestől a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférést. A Törvényszékhez visszautalt ügyet a T-141/05. RENV számon vették nyilvántartásba.

10 2009 júniusában a Bizottság keresetet indított a tribunal de première instance de Bruxelles előtt a LIEN 97-2011 szerződés keretében általa folyósított első kifizetés egy részének visszatérítése érdekében. Ez a 00004913/IJ/LB/29 hivatkozási számú nemzeti eljárás jelenleg folyamatban van.

11 2009. augusztus 28-i és 31-i leveleiben a felperes az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés iránti újabb kérelmet terjesztett elő (a továbbiakban: első kérelem).

12 A Bizottság 2009. október 9-i levelében válaszolt az első kérelemre (a továbbiakban: első válasz), és kifejtette, hogy a felperesnek a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés iránti 2004. december 22-i kérelmére vonatkozó, a T-141/05. sz. ügyben előterjesztett kereset tárgyát képező határozata meghozatala óta eltelt időre figyelemmel újból megvizsgálta az említett akta minden olyan dokumentumát, amelyet nem küldött meg, és e vizsgálat eredményeként úgy határozott, hogy szélesebb, de nem teljes körű hozzáférést biztosít a felperesnek az említett dokumentumokhoz.

13 2009. október 15-i levelében, amelyet a Bizottság 2009. október 19-én vett nyilvántartásba, a felperes az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján megerősítő kérelmet terjesztett elő, amelyben arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az első választ (a továbbiakban: megerősítő kérelem).

14 2009. november 10-én a Bizottság meghosszabbította a megerősítő kérelemre adandó válaszra vonatkozó határidőt.

15 A Bizottság először, a 2009. december 1-jei levelében jelezte, hogy mivel a megerősítő kérelem számos releváns dokumentum részletes vizsgálatát tette szükségessé, és a többi szervezeti egységgel e tárgyban folytatott megbeszélések még nem fejeződtek be, sajnálatos módon nem áll módjában végleges választ adni.

16 A Törvényszék hivatalához 2010. február 1-jén benyújtott keresetlevelében a felperes megsemmisítés iránti keresetet terjesztett elő a Bizottságnak a 2009. október 9-i és december 1-jei levelében szereplő határozata ellen, amely keresetet T-36/10. számon vettek nyilvántartásba.

17 2010. április 29-i határozatában a Bizottság a főtitkárságán keresztül válaszolt a megerősítő kérelemre (a továbbiakban: megtámadott határozat).

18 Először is a megtámadott határozatnak „A megerősítő kérelemmel érintett dokumentumok” című 2. pontjában a Bizottság megállapítja, hogy a megerősítő kérelem lényegében egyrészt az első kérelemben említett dokumentumokhoz, nevezetesen a „[LIEN 97-2011 szerződésre] vonatkozó”, a felperes számára hozzáférhetővé nem tett dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet, másrészt „az AIDCO Főigazgatóság és a LIEN-szerződéssel egyáltalán nem érintett más főigazgatóságok közötti, belsőnek minősített levélváltásra” vonatkozó további dokumentumokhoz (a továbbiakban: további dokumentumok) való hozzáférés iránti kérelmet tartalmaz. Márpedig a Bizottság úgy véli, hogy a további dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem új kérelemnek minősül, mivel első alkalommal a megerősítő kérelemben terjesztették elő. Szerinte ebből következően a megtámadott határozat „csak a [LIEN 97-2011 szerződés] megszüntetésével kapcsolatos 1., 2., 3. és 4. aktának az AIDCO Főigazgatóság által válaszként küldött 2009. október 9-i levélben hozzáférhetővé nem tett dokumentumaira vonatkozik”.

19 Másodszor – szintén a megtámadott határozat 2. pontjában – a Bizottság jelzi, hogy a megerősítő kérelem nyomán gondosan megvizsgálta a megtámadott határozathoz mellékletként csatolt táblázatban ismertetett, hozzáférhetővé nem tett dokumentumokat. A Bizottság négy körülményt emel ki:

– elsőként azt, hogy az említett táblázat három részre oszlik, amelyekbe három kategóriába tartozó dokumentumokat sorolt: nevezetesen a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktában szereplő 1–3. aktában található dokumentumokat, a 4. akta I. részében található dokumentumokat és a 4. akta II. részében található dokumentumokat;

– másodikként azt, hogy az említett táblázatban azonosított valamennyi dokumentum teljes körűen hozzáférhető, részlegesen hozzáférhető vagy nem hozzáférhető;

– harmadikként azt, hogy a dokumentumok nem teljes körűen hozzáférhetővé minősítése esetén megjelölte az 1049/2001 rendeletnek az e határozat alapjául szolgáló rendelkezéseit;

– negyedikként azt, hogy az első kérelem tárgyát nem képező vagy az 1049/2001 rendelet hatálya alá nem tartozó dokumentumokat alkalmazási körbe nem tartózóként jelölte.

20 Harmadszor a megtámadott határozat 3. pontjában a Bizottság ismerteti a megerősítő kérelemmel kapcsolatos megállapításait.

21 Elsőként „Az alkalmazási körbe nem tartozó dokumentumok” című 3.1. pontban ismerteti azokat az okokat, amelyek miatt bizonyos dokumentumok részben vagy egészben nem képezik tárgyát az első kérelemnek, vagy nem tartoznak a rendelet hatálya alá, továbbá megjelöli ezeket a dokumentumokat.

22 Másodikként „A teljes körűen hozzáférhető dokumentumok” című 3.2. pontban egyrészt megjelöli az e kategóriába tartozó dokumentumokat. Másrészt jelzi, hogy bizonyos dokumentumok olyan részeket tartalmaznak, amelyeket eltakart, mert nem képezik tárgyát az első kérelemnek, vagy nem tartoznak a rendelet hatálya alá. Végül megjelöl több olyan dokumentumot és dokumentumrészt, amelyek tartalma megegyezik a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta más dokumentumainak vagy dokumentumrészeinek tartalmával.

23 Harmadikként „A részlegesen hozzáférhető dokumentumok” című 3.3. pontban a Bizottság egyrészt megjelöli az e kategóriába tartozó dokumentumokat. Másrészt jelzi, hogy e dokumentumok hozzáférhetővé nem tett részeit eltakarta, mert vonatkozik rájuk az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt kivételek egyike, nem tartoznak a rendelet hatálya alá, vagy nem képezik tárgyát az első kérelemnek. Végül itt is megjelöl több olyan dokumentumot és dokumentumrészt, amelyek tartalma megegyezik a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta más dokumentumainak vagy dokumentumrészeinek tartalmával.

24 Negyedikként az „Azon dokumentumok, amelyekhez nem biztosítható hozzáférés” című 3.4. pontban a Bizottság egyrészt megjelöli az e kategóriába tartozó dokumentumokat. Másrészt jelzi, hogy a megtámadott határozathoz mellékletként csatolt táblázat – annyiban, amennyiben az említett dokumentumokra vonatkozik – szintén utal az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt, a dokumentumokat illetően alapul vett kivételekre. Végül megjelöl több olyan dokumentumot és dokumentumrészt, amelyek tartalma megegyezik a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta más dokumentumainak vagy dokumentumrészeinek tartalmával.

25 Negyedszer a megtámadott határozat 4. pontjában a Bizottság ismerteti a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés megtagadásának az 1049/2001 rendeletre alapított indokait: egyrészt a megtámadott határozat 4.1. pontjában a döntéshozatali eljárás védelme szerepel, amely az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapul, másrészt a megtámadott határozat 4.2. pontjában az egyén magánszférájának és becsületének védelme szerepel, amely az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul.

26 Ötödször a megtámadott határozat 5. pontjában a Bizottság azt vizsgálja, hogy a hozzáférés iránti kérelem vizsgálatának e szakaszában fűződött-e nyomós közérdek azon dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez, amelyek tekintetében részben vagy teljesen megtagadta a hozzáférést. A Bizottság egyrészt megállapítja, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez csak a kérelmező által felhozott egyéni érdek fűződött, nyomós közérdek nem. Másrészt úgy véli, hogy a jelen ügyben az átláthatósághoz fűződő közérdek nem igazolhatja a megtámadott határozat 4. pontjában a hozzáférhetővé tétel megtagadásának alátámasztására felhozott kivételekkel védett dokumentumok hozzáférhetővé tételét.

27 2011. március 24-i végzésében a Törvényszék a T-36/10. sz. ügyben indított keresetet egyrészt nyilvánvalóan elfogadhatatlannak nyilvánította annyiban, amennyiben az a Bizottság 2009. október 9-i határozata ellen irányult, másrészt okafogyottá váltnak nyilvánította annyiban, amennyiben a Bizottság 2009. december 1-jei levelében foglalt hallgatólagos elutasító határozat ellen irányult. A Bíróság Hivatalához 2011. április 29-én benyújtott kérelmében a felperes a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján fellebbezést terjesztett elő a Törvényszék 2011. március 24-i végzése ellen, amelyet C-208/11. P. ügyszámon vettek nyilvántartásba.

28 2011. szeptember 21-i végzésében a Törvényszék megállapította, hogy az eljáráshoz fűződő érdek felperes általi elvesztése miatt nem szükséges határozni a T-141/05. RENV. sz. ügyben. A Bíróság Hivatalához 2011. november 2-án benyújtott kérelmében a felperes a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján fellebbezést terjesztett elő a Törvényszék 2011. szeptember 21-i végzése ellen, amelyet a C-554/11. P. ügyszámon vettek nyilvántartásba.

Az eljárás

29 A Törvényszék Hivatalához 2010. július 9-én benyújtott keresetlevelében a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

30 A Törvényszék Hivatalához 2010. július 29-én benyújtott levelében a felperes az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a alapján azt kérte a Törvényszéktől, hogy vegye figyelembe a keresetlevél benyújtását követően hozott egyik ítélete indokolását.

31 2011. április 14-i végzésében a Törvényszék az eljárási szabályzat 65. cikke b) pontjának, 66. cikke 1. §-ának és 67. cikke 1. §-a harmadik bekezdésének megfelelően egy első bizonyításfelvételi intézkedést fogadott el, amelyben felhívta a Bizottságot, hogy nyújtsa be valamennyi olyan dokumentum bizalmas változatának másolatát, amely a megtámadott határozatban a következő kategóriába lett sorolva: egyrészt azon dokumentumok, amelyek tartalma „nem tartozik az alkalmazási körbe” (a megtámadott határozat 3.1. pontja), másrészt azon dokumentumok, amelyekhez a Bizottság részleges hozzáférést biztosít (a megtámadott határozat 3.3. pontja), harmadrészt azon dokumentumok, amelyekhez semmilyen hozzáférés nem biztosítható (a megtámadott határozat 3.4. pontja); a Törvényszék közölte, hogy a jelen ügy keretében nem közli e dokumentumokat a felperessel.

32 2011. május 10-i levelében a Bizottság válaszolt a 2011. április 14-i végzésben foglalt bizonyításfelvételi intézkedésre. Mindazonáltal a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e válasz sem formailag, sem tartalmilag nem felel meg az említett intézkedés tárgyának.

33 Következésképpen 2011. május 25-i végzésében az eljárási szabályzat 67. cikke 3. §-a harmadik bekezdésének megfelelően a Törvényszék egy második bizonyításfelvételi intézkedést fogadott el, amelyben újból arra kötelezte a Bizottságot, hogy az e végzés rendelkező részének 2. pontjában említett ismertetési minta szerint nyújtsa be a megtámadott határozat 3.1., 3.3. és 3.4. pontjában

szereplő kategóriákba sorolt valamennyi dokumentum bizalmas változatának másolatát, és közölte, hogy a jelen ügy keretében nem közli e dokumentumokat a felperessel (a továbbiakban: második bizonyításfelvételi intézkedés).

34 2011. június 8-án a Törvényszék pervezető intézkedések címén felvilágosítás iránti felhívást intézett a felekhez, amelyre a Bizottság 2011. június 15-i levelében, a felperes 2011. június 21-i levelében válaszolt.

35 2011. június 9-i levelében a Bizottság válaszolt a 2011. május 25-i végzésben foglalt második bizonyításfelvételi intézkedésre, és annak eleget tett.

36 A Törvényszék Hivatalához 2011. július 11-én benyújtott levelében a felperes az eljárási szabályzat 48. cikkének (2) bekezdése alapján engedélyt kért arra, hogy az eljárás során felmerült jogi körülményekre alapított új jogalapot hozzon fel.

37 A tárgyaláson hozott pervezető intézkedés nyomán a Bizottság elküldte a Törvényszéknek a 2009. október 9-i levélben foglalt első válasz másolatát.

A felek kérelmei

38 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

39 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint részben elfogadhatatlant, illetve mint teljes egészében megalapozatlant;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A felperes által a Törvényszék Hivatalához 2010. július 29-én és 2011. július 11-én benyújtott levél tartalmának elfogadhatóságáról

40 A 2010. július 29-i és 2011. július 11-i levelében a felperes az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a alapján lényegében kifejezetten, illetve hallgatólagosan két új jogalapot kívánt előterjeszteni. Az eljárási szabályzat 48. cikke 2. §-a harmadik bekezdésének megfelelően meg kell vizsgálni e két jogalap elfogadhatóságát.

41 Először is a 2010. július 29-i levél tartalmát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontjából kifejezetten kitűnik, hogy a keresetlevélben felhozott jogalapokat röviden ismertetni kell. Ebből következően, mivel az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-ában nem szerepel olyan speciális rendelkezés, amely az eljárás során felhozott új jogalap ismertetésének alakszerűségi követelményeire vonatkozna, úgy kell tekinteni, hogy az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja az ilyen jogalapra is alkalmazandó.

42 Márpedig a 2010. július 29-i levélben a felperes azt állítja, hogy a Törvényszék a T-111/07. sz., Agrofert Holding kontra Bizottság ügyben 2010. július 7-én hozott ítéletben (az EBHT-ban nem tették közzé) elutasította a Bizottságnak a megtámadott határozatban foglaltakkal megegyező, az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt kivételekre alapított érveit. A felperes azonban egyszer sem jelöli meg a fent

hivatkozott Agrofert Holding kontra Bizottság ügyben hozott ítélet azon pontjait, amelyeket relevánsnak gondol. Éppen ellenkezőleg, megelégszik azzal, hogy felkéri a Törvényszéket, vizsgálja meg, hogy az említett ítéletben tett megállapítások analógia útján alkalmazhatók-e a jelen ügyben.

43 E körülmények között – anélkül, hogy határozni kellene olyan új helyzet fennállásáról, amely az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a értelmében lehetővé teszi új jogalap előterjesztését – úgy kell tekinteni, hogy a 2010. július 29-i levél tartalma nem felel meg az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontjában szereplő azon alaki feltételnek, amely szerint a jogalapot fel kell vetni. Következésképpen az említett levél tartalmát elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

44 Másodszor a 2011. július 11-i levél tartalmát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az az ítélet, amely pusztán megerősíti a felperes által a keresete benyújtása idején főszabály szerint már ismert jogi helyzetet, nem tekinthető új jogalap előterjesztését lehetővé tevő új körülménynek (a Bíróság 11/81. sz., Dürbeck kontra Bizottság ügyben 1982. április 1-jén hozott ítéletének [EBHT 1982., 1251. o.] 17. pontja; valamint a Törvényszék T-2/99. sz., T. Port kontra Tanács ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2093. o.] 57. pontja és T-3/99. sz., Banatrading kontra Tanács ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2123. o.] 49. pontja).

45 Márpedig a jelen ügyben a felperes a 2011. július 11-i levelében a Törvényszék T-471/08. sz., Toland kontra Parlament ügyben hozott 2011. június 7-i ítéletére (EBHT 2011., II-2717. o.) hivatkozik, és összefoglalja az ezen ügy alapjául szolgáló tényeket. Ezen összefoglalóban a felperes először is maga emlékeztet az ezen ítéletben idézett állandó ítélkezési gyakorlatra. Ezt követően felidézi a fent hivatkozott Toland kontra Parlament ügyben az ügy érdemét illetően választott megoldásokat, amelyeket a jelen ügyre is alkalmazhatónak gondol.

46 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fenti 44. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján a fenti 45. pontban hivatkozott Toland kontra Parlament ítélet nem tekinthető új jogalap előterjesztését lehetővé tevő új körülménynek, és így elfogadhatatlan, mivel pusztán megerősíti a felperes által a kereset benyújtásakor főszabály szerint már ismert jogi helyzetet. Ebből következően a 2011. július 11-i levél tartalmát elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Az ügy érdeméről

47 Keresete alátámasztására a felperes négy jogalapot hoz fel, amelyeket egyrészt lényegében az első kérelme tárgyának meghatározására vonatkozó nyilvánvaló értékelési hibára, és ebből következően a Bizottságnak az említett kérelem teljes körű megvizsgálására vonatkozó kötelezettsége megsértésére, másrészt az indokolási kötelezettség megsértésére, harmadrészt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, negyedrészt ugyanezen rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megsértésére alapít.

48 A jelen ügyre vonatkozó előzetes megjegyzéseket követően a Törvényszék először az első, majd a harmadik és a negyedik, végül a második jogalapot vizsgálja meg.

Előzetes megjegyzések

49 Amint az a megtámadott határozat „Háttér” című 1. pontjának első bekezdéséből kitűnik, a Bizottság jelezte, hogy „a LIEN 97-2011 […] szerződésre vonatkozó akta négy részből áll”, amelyeket aktának nevezett, jelesül:

– „1. akta: a kérelemre vonatkozó formanyomtatványtól a technikai segítségnyújtási egység (Technical Assistance Unit, TAU) felügyeleti jelentéséig terjedő dokumentumok;

– 2. akta: a második közbenső jelentéstől 2000 áprilisáig terjedő dokumentumok (Patten kabinet);

– 3. akta: elsősorban az 1998 decembere és 2002 júniusa közötti levelezés;

– 4. akta: belső dokumentumok, köztük a Bizottság és külső hivatalok, az IBF International Consulting […] és a Centre européen du volontariat […] közötti levelezés."

50 Ezenfelül a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta „4. aktája" két részre oszlik, nevezetesen, amint az a megtámadott határozat „Háttér" című 1. pontjának második bekezdéséből kitűnik:

– a 4. akta I. része: olyan dokumentumokat tartalmaz, amelyek a 2002. július 8-i levélben fel lettek sorolva;

– a 4. akta II. része: olyan elektronikus üzeneteket tartalmaz, amelyek szerepelnek a Bizottság által 2004. október 12-én és 21-én az ombudsmannak küldött részletes véleményben.

51 Egyébiránt a jelen ítéletben az „alrész" kifejezés a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumainak a jelen ügy irataiként a második bizonyításfelvételi intézkedésre válaszként benyújtott bizalmas változatában azokat a részleteket jelöli, amelyeket a Bizottság különösen a megtámadott határozathoz mellékletként csatolt táblázatban számozással ellátott „rész" kifejezéssel jelöl. Továbbá a „bekeretezett" kifejezés azon részletek jelölésére szolgál, amelyeket a Bizottság az említett bizalmas változatban négyszög alakú keretbe foglalással egyértelműen körülhatárolt, és amelyek tekintetében megjelölte a tartalmuk hozzáférhetővé tétele megtagadásának okait (például az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és (3) bekezdésének második albekezdésében szereplő kivétel).

52 Ezenkívül a Törvényszék megállapítja, hogy a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta bizonyos dokumentumait illetően, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság a megtámadott határozatban a felperes teljes körű hozzáférése megtagadásának okaira hivatkozik, ezen okokat a Bizottság nem jelölte meg következetesen az említett dokumentumoknak a második bizonyításfelvételi intézkedésre adott válaszához csatolt bizalmas változatában. A Törvényszék megállapítja, hogy a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta e hiányossággal érintett dokumentumai a következők:

– az arra alapított elutasítást illetően, hogy az érintett dokumentum tartalma részben nem tartozik a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelem tárgyába, az 1. aktában: a 2/1999. sz. dokumentum;

– az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő kivételre alapított elutasítást illetően:

  – a 4. akta I. részében: a 19/1999. sz. dokumentum (az 1. alrész);

  – a 4. akta II. részében: a 14/1999. sz. dokumentum;

– az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében szereplő kivételre alapított elutasítást illetően:

  – az 1. aktában: a 7/1999. sz. dokumentum (a 2. alrész);

  – a 4. akta I. részében: a 8/1999–11/1999., a 13/1999. sz., valamint a 19/1999. sz. dokumentum (az 1. alrész);

  – a 4. akta II. részében: a 7/1999., a 8/1999., a 12/1999 és a 14/1999. sz. dokumentum.

53 Mindazonáltal a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának a fenti 52. pontban felsorolt dokumentumait illetően úgy kell tekinteni, hogy mivel velük kapcsolatban a Bizottság a megtámadott határozatban hivatkozott a tartalmuk hozzáférhetővé tétele megtagadásának okára, ezen ok megjelölésének a szintén az 52. pontban említett hiánya miatt nem lehet úgy tekinteni, hogy a Bizottság lemondott az ezen okra való hivatkozásról. Ugyanis, mivel a Bizottság a második bizonyításfelvételi intézkedésre adott válaszában nem említi kifejezetten e lemondást, nem zárható ki, hogy az ok megjelölésének hiánya egyszerű szerkesztési hiba eredménye. Következésképpen a fenti 52. pontban felsorolt dokumentumokat illetően meg kell majd vizsgálni, hogy az említett dokumentumok hozzáférhetővé nem tett adatai tartalmaznak-e olyan elemeket, amelyek megegyeznek a megtámadott határozatban a hozzáférhetővé tételük megtagadására kifejezetten felhozott kivétel tárgyával.

A lényegében az első kérelem tárgyának meghatározására vonatkozó nyilvánvaló értékelési hibára, és ebből következően a Bizottságnak az említett kérelem teljes körű megvizsgálására vonatkozó kötelezettségének megsértésére alapított első jogalapról

54 A felperes azt állítja, hogy az első kérelme arra irányult, hogy biztosítsanak neki hozzáférést egyrészt a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájában található dokumentumokhoz, másrészt azon dokumentumokhoz, amelyek létezésére az ombudsman egyik munkatársa által 2004. március 9-én az 1874/2003/GG. sz. panasszal kapcsolatos bizonyításfelvétel keretében készített jelentésben derült fény, és amelyeket a felperes az első kérelemben mint „2002-től folytatott levelezést és 2002-től készített feljegyzéseket tartalmazó, bizonyos számú [dokumentumot]” jelölt meg (a továbbiakban: az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentum). Következésképpen a Bizottság megsértette a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés iránti kérelem teljes körű vizsgálatára vonatkozó kötelezettségét.

55 A Bizottság azt állítja, hogy a felperes e további dokumentumokhoz való hozzáférést nem az első kérelemben, hanem első alkalommal a megerősítő kérelemben kérte. Ennélfogva a jelen kereset elfogadhatatlan annyiban, amennyiben az említett dokumentumokra irányul. Ettől függetlenül e hozzáférés iránti kérelem túl általános és pontatlan ahhoz, hogy a Bizottság kedvezően válaszolhasson rá, amit egyébként jelzett is a felperesnek egy 2010. július 20-i keltezésű levélben.

56 A jelen ügyben mind a kereset részleges elfogadhatatlanságára vonatkozó bizottsági felvetés, mind az első jogalap lényegében annak vizsgálatára irányul, hogy a Bizottság jogosan tette-e, hogy nem válaszolt az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelemre.

57 Ebből következően a kereset részleges elfogadhatatlanságára vonatkozó bizottsági felvetés vizsgálata szorosan kapcsolódik az első jogalap vizsgálatához, ezért ez utóbbi megalapozottságát kell vizsgálni. Ennek megfelelően abban az esetben, ha az első jogalap megalapozott, akkor el kell vetni a kereset részleges elfogadhatatlanságára vonatkozó bizottsági felvetést.

58 Az első jogalap megalapozottságának vizsgálatához előzetesen meg kell határozni az első kérelem tárgyát.

Az első kérelem tárgyáról

59 Elsődlegesen meg kell állapítani, hogy az első kérelemben a felperes kifejezetten az ombudsman munkatársa által 2004. március 9-én készített jelentésben szereplő megállapításokra támaszkodik.

60 Ennek megfelelően a felperes az említett kérelemben a következőkre hivatkozik:

„Az 1874/2003/GG. sz. panasz nyomán az európai ombudsman a […] 2004. március 18-i [levelében] megállapította, hogy az általa a [felperes] nevében a [LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó] ügyben előterjesztett hozzáférés iránti kérelemre válaszként a [felperessel] közölt dokumentumok hiányosak. Az ombudsman e levélhez csatolta a [munkatársa] 2004. március 9-i jelentését […]

Az [ombudsman munkatársa] jelentéséből kitűnik, hogy a Bizottság a következő [dokumentumokat] nem tette hozzáférhetővé [a felperes] számára, ezért kérem, szíveskedjék engedélyezni [a felperesnek] a hozzáférést. [Az ombudsman munkatársa] a következő dokumentumok hiányát állapította meg:

– az 1. aktában: […]

– a 2. aktában: […]

– a 3. aktában: […]

– a 4. aktában: […]

– ezenfelül [az ombudsman munkatársa] megemlíti még, hogy »[a] Bizottság benyújtott továbbá bizonyos számú olyan [dokumentumot], amelyek 2002-től folytatott levelezést és 2002-től készített feljegyzéseket tartalmaznak. Mivel a panasz kizárólag a fent említett 1–4. aktához való hozzáférésre vonatkozott, ezen egyéb [dokumentumokat] az ombudsman szolgálatai nem vizsgálták.«

Engedjék meg, hogy e tekintetben jelezzem, hogy logikusan [a felperes] csak azon dokumentumok vizsgálatát tudja javasolni, amelyekről tudomása van […]

[Az ombudsman munkatársa] által jelzett további dokumentumok létezését – »A Bizottság benyújtott továbbá bizonyos számú olyan [dokumentumot], amelyek 2002-től folytatott levelezést és 2002-től készített feljegyzéseket tartalmaznak« – a Bizottság mindig is titkolta [a felperes] elől […]. Éppen ezért szükséges, hogy ezeket [az ombudsman munkatársa által felfedezett dokumentumokat] – »bizonyos számú olyan [dokumentum], amelyek 2002-től folytatott levelezést és 2002-től készített feljegyzéseket tartalmaznak« – szintén haladéktalanul átadják [a felperesnek].

[…]

Ennek reményében előre is köszönöm azt a támogatást, amelyet a [szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való], az 1049/2001 rendeletben garantált teljes körű hozzáférés iránti új kérelmemhez szíveskednek nyújtani.”

61 Az első kérelem megfogalmazásából tehát kifejezetten kitűnik, hogy az teljes körű és haladéktalan hozzáférésre irányult nemcsak az ombudsman munkatársa által a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájában azonosított dokumentumokat illetően, hanem az említett munkatársnak átadott többi dokumentumot illetően is.

62 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az ombudsman munkatársa által a Bizottság hivatali helységeiben az 1874/2003/GG. sz. panasszal kapcsolatos bizonyításfelvétel keretében végzett vizsgálat alkalmával – amely panasz arra vonatkozott, hogy a Bizottság megtagadta a felperestől a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktában található valamennyi dokumentumhoz való hozzáférést – a Bizottság saját kezdeményezésére nemcsak az említett akta 1–4. aktájában található dokumentumokat adta át e munkatársnak, hanem – amint az az említett munkatárs jelentéséből is kitűnik – a többi dokumentumot is.

63 Ennélfogva a Bizottság most nem állíthatja, hogy a felperes a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumai közül kizárólag azokhoz kért hozzáférést, amelyek szerepelnek a Bizottság által a 2002. július 8-i levélben közölt listán, és amelyek megtalálhatók a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájában. Ezen állítást ugyanis cáfolja az ombudsman munkatársa által 2004. március 9-én készített jelentés megfogalmazása, amelyet a Bizottság sem vitat.

Annak jogszerűségéről, hogy a Bizottság nem hozott határozatot az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumhoz való teljes körű hozzáférés iránti kérelemre vonatkozóan

64 Emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet célja – amint azt (4) preambulumbekezdése és az 1. cikke kimondja –, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz.

65 Az 1049/2001 rendelet (1) preambulumbekezdése az EUSZ 1. cikk második bekezdésére utal, amely szerint az említett szerződés új szakaszt jelent az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg. Amint arra az említett rendelet (2) preambulumbekezdése emlékeztet, az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés az intézmények demokratikus jellegéhez kapcsolódik.

66 Ha a Bizottságtól valamely dokumentum hozzáférhetővé tételét kérik, a Bizottság minden egyes esetben köteles megvizsgálni, hogy e dokumentumra vonatkoznak-e az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó jog alóli, az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt kivételek (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-39/05. P. és C-52/05. P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4723. o.] 35. pontját).

67 Ezenfelül, amint az az 1049/2001 rendelet (13) preambulumbekezdéséből kitűnik, az uniós intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó jog teljes mértékű tiszteletben tartása érdekében a jogalkotó két szakaszból álló igazgatási eljárást hozott létre, a bírósági eljárás vagy az ombudsmanhoz intézett panasz további lehetőségével.

68 Továbbá az ítélkezési gyakorlat szerint az 1049/2001 rendelet két szakaszból álló eljárásról rendelkező 7. és 8. cikkének célja egyrészt az érintett intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre irányuló kérelmek gyors és egyszerű kezelésének, másrészt az esetlegesen felmerülő viták elsődlegesen megegyezéssel történő rendezésének lehetővé tétele (a fenti 9. pontban hivatkozott Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2010. január 26-án hozott ítélet 53. pontja).

69 A fenti 64–68. pontban felidézettekből az következik, hogy az érintett intézmény köteles teljes körűen megvizsgálni a hozzáférhetővé tétel iránti kérelemben említett valamennyi dokumentumot. E kötelezettség főszabály szerint nemcsak az 1049/2001 rendelet 8. cikkének értelmében vett megerősítő kérelem kezelésekor áll fenn, hanem az ugyanezen rendelet 7. cikkének értelmében vett első kérelem kezelésekor is.

70 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy a Bizottság az első válaszban a következőt írta: „[a] jelen levél természetesen csak azokra a dokumentumokra vonatkozik, amelyekhez Önök nem kaptak hozzáférést a 2002. évi látogatásuk alkalmával. Amint azt már kifejtettük Önöknek a 2002. július 8-i levélben a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta négy részből áll (az 1–4. aktából).”

71 Ebből következően meg kell állapítani – és ezt a Bizottság sem vitatja –, hogy az első válasz egyetlen eleme sem vonatkozik az első kérelemre annyiban, amennyiben e kérelem az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumhoz való teljes körű hozzáférésre irányult.

72 Másodszor meg kell jegyezni, hogy az első válaszban a Bizottság megelégedett annak közlésével, hogy a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumait az említett akta 1–4. aktájába sorolták be. Márpedig az ombudsman munkatársának jelentéséből – amelyre az első kérelem kifejezetten hivatkozott – kitűnik, hogy az 1874/2003/GG panaszra vonatkozó bizonyításfelvétel keretében a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájába sorolt dokumentumoktól eltérő dokumentumokat is átadtak neki. Az ombudsman munkatársának a 2002. július 8-i levélben foglalt lista közlését követően elkészített jelentésében szereplő megállapításokra tekintettel az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumhoz való teljes körű hozzáférés iránti első kérelem vizsgálatának hiányában a Bizottságnak legalább magyarázatot kellett volna adnia arra, hogy szerinte e dokumentumok miért nem képezték részét a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának.

73 A fenti 70. és 72. pontban szereplő megfontolásokból kitűnik, hogy mivel az első válasz nem tartalmazott választ az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumhoz való teljes körű hozzáférés iránti első kérelemre, a Bizottság nem teljesítette az említett kérelem teljes körű vizsgálatára vonatkozó kötelezettségét. E mulasztása nyilvánvalóan sérti a rendeletnek a hozzáférés iránti kérelmek gyors és egyszerű kezelésére vonatkozó, a fenti 68. pontban említett célját.

74 Harmadrészt meg kell állapítani – amint arra a Bizottság lényegében hivatkozik –, hogy tény, hogy a megerősítő kérelemnek a tárgya meghatározására alkalmas kifejezései nem felelnek meg teljesen az első kérelemben ugyanebből a célból használt kifejezéseknek.

75 Ugyanis, amint azt a Törvényszék a fenti 61. pontban már megállapította, a felperes kifejezetten teljes körű és haladéktalan hozzáférést kért nemcsak az ombudsman munkatársa által a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájában azonosított dokumentumokhoz, hanem az említett munkatársnak átadott többi dokumentumhoz is.

76 Ezzel szemben a megerősítő kérelemben a felperes kifejezetten azt kérte a Bizottságtól, hogy „haladéktalanul adja át neki, nemcsak a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájának összes olyan dokumentumát – kivétel nélkül –, amelynek hozzáférhetővé tételét megtagadta, hanem [a további dokumentumokat] is”.

77 Következésképpen az első és a megerősítő kérelem tárgya formálisan csak a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájába sorolt dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférés tekintetében egyezik meg. Meg kell azonban állapítani, hogy ezen utóbbi dokumentumokon felül a felperes teljes körű hozzáférést kért egyfelől – az első kérelemben – az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumhoz, másfelől – a megerősítő kérelemben – a további dokumentumokhoz.

78 Mindazonáltal az első és a megerősítő kérelem tárgyára vonatkozó megfogalmazásbeli különbség nem igazolhatja az első kérelem Bizottság általi teljes körű vizsgálatának a fenti 73. pontban említett hiányát, és nem járhat azzal a következménnyel – amint azt a Bizottság állítja –, hogy a további dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférés iránti, a megerősítő kérelemben szereplő kérelem új kérelemnek minősül oly módon, hogy a felperes hozzáférés iránti kérelmének tárgya a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájába sorolt dokumentumokra korlátozódik.

79 Ugyanis, először is emlékeztetni kell arra, hogy a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés iránti első kérelem olyan új kérelemnek számít, amelyet az ugyanezen aktához való teljes körű hozzáférés iránti két korábbi, 2002. március 9-i és 2004. december 22-i kérelmet (lásd a fenti 3. és 7. pontot) követően terjesztettek elő.

80 Márpedig az 1049/2001 rendelettel létrehozott eljárás gyorsaságára és egyszerűségére vonatkozó célokra tekintettel, a jelen ügynek a fenti 79. pontban említett körülményei között a Bíróság lényegében azt mondta ki, hogy el lehet térni az 1049/2001 rendelet 7. és 8. cikkében szereplő, két szakaszból álló eljárástól (a fenti 9. pontban hivatkozott Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2010. január 26-án hozott ítélet 60. és 61. pontja).

81 Ebből következően, mivel a jelen ügy körülményei csak annyiban változtak, hogy a felperes a 2009. augusztus 28-i és 31-i levelében a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés iránti új kérelmet terjesztett elő, a Bizottságnak az esetleges megerősítő kérelem bevárása nélkül teljes körűen meg kellett volna vizsgálnia az első kérelmet, különösen az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentum vonatkozásában.

82 Másodszor a felperesnek az első kérelemben, sőt a megerősítő kérelemben szereplő, a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájában található dokumentumoktól eltérő dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférése iránti kérelmei vizsgálata elmaradásának igazolására a Bizottság nem hivatkozhat az említett kérelmek állítólag túl általános és pontatlan jellegére.

83 Ugyanis, mindenekelőtt, még ha feltételezzük is, hogy az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumhoz vagy a további dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet túl általánosan és pontatlanul fogalmazták meg, emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerint „[h]a a kérelem nem elég pontos, az intézmény felkéri a kérelmezőt, hogy pontosítsa a kérelmet, és ennek során a kérelmező számára segítséget nyújt, például azzal, hogy tájékoztatja a nyilvános dokumentum-nyilvántartások használatáról”.

84 Ennek megfelelően e rendelkezés szövegéből, különösen pedig a felkéri és a segítséget nyújt igék használatából az következik, hogy önmagában a hozzáférés iránti kérelem pontatlanságának megállapítása – bármi legyen is e pontatlanság oka – arra kell indítsa a címzett intézményt, hogy kapcsolatba lépjen a kérelmezővel a kért dokumentumok lehető legpontosabb meghatározása érdekében. Olyan rendelkezésről van tehát szó, amely a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés területén formálisan is megjeleníti a gondos ügyintézés elvét, amely elv az uniós jogrendben a közigazgatási eljárásokra vonatkozóan biztosított garanciák között szerepel (a Törvényszék T-2/03. sz., Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben 2005. április 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1121. o.] 107. pontja). A segítségnyújtási kötelezettség tehát alapvető jelentőségű az 1049/2001 rendeletben megállapított hozzáférési jog hatékony érvényesülése szempontjából.

85 Márpedig a jelen ügyben az iratokból nem az derül ki, hogy a Bizottság az 1049/2001 rendelet 6. cikke (2) bekezdésének és a gondos ügyintézés elvének megfelelően mind az első kérelem, mind a megerősítő kérelem vonatkozásában felkérte a felperest a kért dokumentumok pontosabb meghatározására, méghozzá a megtámadott határozat elfogadását megelőzően.

86 Továbbá, a fentiektől függetlenül, a Bizottság nem hivatkozhat arra, hogy a 2010. július 20-i levélben jelezte a felperesnek a teljes körű hozzáférés iránti kérelme állítólag túl általános és pontatlan jellegét. Ugyanis meg kell állapítani, hogy ez utóbbi levelet – bármi legyen is a tartalma – nem az első vagy a megerősítő kérelmet követően, de még a megtámadott határozat elfogadását megelőzően küldte el a felperesnek, hanem ez utóbbi határozat elfogadása után. Következésképpen az említett levél nyilvánvalóan nem releváns a megtámadott határozat jogszerűségéről való döntés szempontjából.

87 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az első kérelem tárgyának meghatározására vonatkozó nyilvánvaló értékelési hibára, és ebből következően a Bizottságnak az említett kérelem teljes körű megvizsgálására vonatkozó kötelezettsége megsértésére alapított első jogalapnak helyt kell adni, és ebből következően el kell utasítani a Bizottságnak a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem részleges elfogadhatatlanságára alapított kérelmét.

88 Ennek megfelelően a megtámadott határozat megsemmisítendő annyiban, amennyiben hallgatólagosan megtagadja a felperestől az ombudsman munkatársának átadott, az e munkatárs által a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájában azonosított dokumentumoktól eltérő dokumentumokhoz való hozzáférést.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának, illetve 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megsértésére alapított harmadik, illetve negyedik jogalapról

Előzetes emlékeztető

89 Az 1049/2001 rendelet általános szabályként határozza meg az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférést, azonban bizonyos köz- és magánérdekekre tekintettel kivételekről rendelkezik.

90 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a dokumentumokhoz való hozzáférés alóli kivételeket megszorítóan, az intézmények dokumentumaihoz való, a lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés általános elvének alkalmazását nem meghiúsító módon kell értelmezni és alkalmazni (lásd a Bíróság C-266/05. P. sz., Sison kontra Tanács ügyben 2007. február 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2007., I-1233. o.] 63. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint lásd ebben az értelemben a fenti 66. pontban hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 35. és 36. pontját). Egyébiránt az arányosság elve megköveteli, hogy a kivételek ne menjenek túl az elérni kívánt cél megvalósulása szempontjából helyénvaló és szükséges határán (a Bíróság C-353/99. P. sz., Tanács kontra Hautala ügyben 2001. december 6-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-9565. o.] 28. pontja).

91 Ezenfelül főszabály szerint a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet konkrétan kell vizsgálni. Egyrészt ugyanis önmagában az a körülmény, hogy valamely dokumentum egy kivétellel védett érdeket érint, nem elégséges e kivétel alkalmazásának igazolására (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-20/99. sz., Denkavit Nederland kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 13-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3011. o.] 45. pontját). A kivétel alkalmazása főszabály szerint csupán abban az esetben igazolható, ha az intézmény előzetesen értékelte egyfelől, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sérti-e a védett érdeket, másfelől az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti esetekben azt, hogy nem fűződik-e az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek. Másrészt a védett érdek sérelme kockázatának ésszerűen előreláthatónak, és nem pusztán hipotetikusnak kell lennie (a Törvényszék T-211/00. sz., Kuijer kontra Tanács ügyben 2002. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-485. o.] 56. pontja). Következésképpen a vizsgálatot, amit az intézménynek a kivételek alkalmazása céljából el kell végeznie, konkrétan kell végrehajtani, és annak a határozat indokolásából ki kell tűnnie (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-14/98. sz., Hautala kontra Tanács ügyben 1999. július 19-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2489. o.] 67. pontját; T-188/98. sz., Kuijer kontra Tanács ügyben 2000. április 6-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1959. o.] 38. pontját és a fenti 84. pontban hivatkozott Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 69. pontját).

92 Főszabály szerint a dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálata is szükséges, mivel – még akkor is, ha egyértelmű, hogy a hozzáférés iránti kérelem kivétel körébe eső dokumentumokra irányul – egyedül az ilyen vizsgálat teheti lehetővé, hogy az intézmény mérlegelje az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megfelelő részleges hozzáférés kérelmező részére való biztosításának lehetőségét. A Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó magatartási kódex (HL 1993. L 340., 41. o.) alkalmazásával kapcsolatban a Törvényszék egyébként már elégtelennek ítélte meg a dokumentumok kategória szerinti, és nem a dokumentumokban foglalt konkrét adatok alapján történő értékelését, mivel az intézmény által lefolytatandó vizsgálatnak lehetővé kell tennie annak konkrét értékelését, hogy a hivatkozott kivétel valóban alkalmazandó-e az említett dokumentumokban foglalt valamennyi információra (a Törvényszék fenti 84. pontban hivatkozott Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 73. pontja, valamint a T-391/03. és T-70/04. sz., Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2023. o.] 117. pontja; lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-123/99. sz., JT's Corporation kontra Bizottság ügyben 2000. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3269. o.] 46. pontját).

93 Ennek megfelelően, főszabály szerint az intézmény feladata annak vizsgálata, hogy először is a hozzáférés iránti kérelem tárgyát képező dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt kivételek valamelyikének alkalmazási körébe tartozik-e, másodszor e dokumentum hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértené-e a védett érdeket, harmadszor – igenlő válasz esetén – a védelmi igény a dokumentum egészére vonatkozik-e.

94 A felperes által felhozott harmadik és negyedik jogalapot ezen elvek alapján kell megvizsgálni.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított harmadik jogalapról

95 A felperes lényegében azt állítja, hogy a kazah hatóságok a szerződés megszüntetése előtt egyetlen olyan személy ellen folytattak büntetőeljárást, aki részesülhet az egyén magánszférájának és becsületének védelmében; az illető nevét ismerték ezen ország hatóságai és nyilvánossága, még a Bizottság is, és súlyos jogellenes cselekmények miatt már pénzbüntetésre ítélték, aminek következtében a jóhírneve már csorbult. A felperes hozzáteszi, hogy a Bizottság, még ha nem is nevezte meg név szerint azokat a személyeket, akiknek magánéletét és becsületét szerinte védeni kellett, a beosztásukat közölhette volna. Végül azon dokumentumok, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság az egyén magánélete és becsülete megsértésének veszélyét állítja, különösen fontosak a jelen ügyben szóban forgó jogvita szempontjából.

96 A Bizottság vitatja a harmadik jogalap megalapozottságát, és arra hivatkozik, hogy a kért dokumentumok vizsgálatakor azt tapasztalta, hogy több személy magánélete és becsülete is érintve lehet. Nem a felperes feladata annak megítélése, hogy ki méltó a magánélete és a becsülete védelmére. Ezzel együtt a felperes nem nevezte meg azt a személyt, akiről említést tesz a válaszában.

97 A jelen ügyben a Törvényszék megállapítja, hogy az 1049/2001 rendelet (11) preambulumbekezdése szerint „[a] kivételek értékelése során az intézményeknek az Unió valamennyi tevékenységi területén figyelembe kell venniük a közösségi joganyagban szereplő, a személyes adatok védelmével kapcsolatos elveket”.

98 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában a dokumentumokhoz való hozzáférés alóli kivétel szerepel arra az esetre vonatkozóan, ha a hozzáférhetővé tétel sértené az egyén magánszférájának és becsületének különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelő védelmét.

99 Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának – amely egy oszthatatlan rendelkezés – megfogalmazása szükségessé teszi, hogy az egyén magánszférájának és becsületének esetleges sérelmét mindig a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós szabályozásnak, különösen pedig a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (HL 2001. L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) megfelelően vizsgálják és értékeljék (a Bíróság C-28/08. P. sz., Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben 2010. június 29-én hozott ítéletének [EBHT 2010., I-6055. o.] 59. pontja).

100 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja egyedi és megerősített védelmi rendszert hoz létre azon személyek vonatkozásában, akiknek a személyes adatai adott esetben nyilvánosan hozzáférhetővé tehetők (a fenti 99. pontban hivatkozott Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben hozott ítélet 60. pontja).

101 A 45/2001 rendeletet és az 1049/2001 rendeletet egymáshoz igen közeli időpontokban fogadták el. Azok nem tartalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kifejezetten az egyik rendelet elsőbbségét állapítanák meg. Főszabály szerint biztosítani kell a teljes körű érvényesülésüket (a fenti 99. pontban hivatkozott Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben hozott ítélet 56. pontja).

102 A 45/2001 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerint e rendelet célja „a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak – különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joguknak – a személyes adatok feldolgozásával [helyesen: kezelésével] összefüggő védelméről” való gondoskodás.

103 A 45/2001 rendelet (15) preambulumbekezdésének első mondatából kitűnik, hogy az uniós jogalkotó utalt az EUSZ 6. cikk – és ennek révén az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE) 8. cikke – alkalmazásának szükségességére, „[h]a a közösségi intézmények vagy szervek általi adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] e rendelet hatályán kívül eső tevékenységek gyakorlása során történik, különösen a Szerződés [az EU-Szerződés Lisszaboni szerződést megelőző változatának] V. és VI. címében megállapítottak [helyesen: szereplő tevékenységek] során”. Ugyanakkor ez az utalás nem bizonyult szükségesnek azon adatkezelés esetében, amelyet az említett rendelet hatályán belüli tevékenységek gyakorlása során valósítanak meg, mivel ilyen esetben nyilvánvalóan magát a 45/2001 rendeletet kell alkalmazni (a fenti 99. pontban hivatkozott Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben hozott ítélet 62. pontja).

104 Következésképpen, amennyiben az 1049/2001 rendeleten alapuló kérelem célja személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés, a 45/2001 rendelet rendelkezései teljes mértékben alkalmazandóvá válnak (a fenti 99. pontban hivatkozott Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben hozott ítélet 63. pontja). Márpedig emlékeztetni kell rá, hogy a 45/2001 rendelet 8. cikke többek között azt a kötelezettséget írja elő azon címzett számára, akinek a személyes adatokat továbbítják, hogy igazolja a személyes adatok hozzáférhetővé tételének szükségességét (a fenti 99. pontban hivatkozott Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben hozott ítélet 45. pontja). Ugyanezen rendelet 18. cikke pedig többek között azt a lehetőséget biztosítja az érintettnek, hogy a sajátos helyzetével kapcsolatos, fontos jogos érdekből bármikor kifogást emelhet a rá vonatkozó adatok kezelése ellen.

105 A jelen ügyben először is a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta azon dokumentumait, amelyek tartalmát a Bizottság nem tartotta hozzáférhetővé tehetőnek amiatt, hogy vonatkozik rájuk az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő kivétel, a megtámadott határozat 4.2. pontja és az e határozathoz mellékletként csatolt táblázat alapján a következőképpen lehet azonosítani:

– az 1. aktában: a 2/1999. sz. dokumentum, illetve a 7/1999. sz. dokumentum 2. alrésze (az első és a második bekeretezett részlet);

– a 4. akta I. részében: a 19/1999., a 2/2000., az 5/2000. és a 10/2001. sz. dokumentum, illetve a 14/2001. sz. dokumentum (az első, a második és a harmadik bekeretezett részlet);

– a 4. akta II. részében: a 14/1999. és a 19/1999. sz. dokumentum, illetve a 9/2001. sz. dokumentum (az első, a második és a harmadik bekeretezett részlet).

106 Másodszor a Bizottság által a második bizonyításfelvételi intézkedésre adott válasz vizsgálata alapján mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a következő dokumentumok tartama, amelyekről a Bizottság azt állította, hogy vonatkozik rájuk az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő kivétel, a felperes saját személyes adatait érinti:

– az 1. aktában: a 2/1999. sz. dokumentum, illetve a 7/1999. sz. dokumentum 2. alrésze (az első és a második bekeretezett részlet);

– a 4. akta I. részében: a 19/1999. és a 2/2000. sz. dokumentum;

– a 4. akta II. részében: a 14/1999. sz. dokumentum.

107 Márpedig a fenti 90. és 102. pontban az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt kivételek szigorú értelmezésére és a 45/2001 rendelet tárgyára vonatkozóan felidézettekre tekintettel úgy kell tekinteni, hogy a kizárólag az érintett hozzáférést kérelmezőre vonatkozó személyes adatok hozzáférhetővé tétele nem tagadható meg amiatt, hogy sértené az egyén magánszférájának és becsületének védelmét.

108 Következésképpen a fenti 106. pontban felsorolt dokumentumokat illetően a Bizottság tévesen tagadta meg a hozzáférhetővé tételüket az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő kivételre alapozva.

109 Ezenfelül pontosítani kell a hozzáférést kérelmező személyes adatait tartalmazó dokumentumok hozzáférhetővé tételének terjedelmét. Ugyanis, bár ilyen körülmények között az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő érdek védelmére a hozzáférést kérővel szemben nincs szükség, e védelmet azonban a harmadik személyekkel szemben a 45/2001 rendeletnek megfelelően garantálni kell. Ebből következően azon elvvel ellentétben, amely szerint az 1049/2001 rendelet célja, hogy az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó általános jogot biztosítson (a fenti 90. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács ügyben hozott ítélet 43. pontja), meg kell állapítani, hogy ha – mint a jelen ügyben is – a szóban forgó dokumentumok a hozzáférést kérőre vonatkozó személyes adatokat tartalmaznak, ez utóbbinak az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó jogon alapuló hozzáférhetővé tételhez való joga nem járhat azzal a következménnyel, hogy az említett dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó általános jog nyílik meg.

110 Szintén a Bizottság által a második bizonyításfelvételi intézkedésre adott válasz vizsgálata alapján meg kell állapítani, hogy a következő dokumentumok tartama, amelyekről a Bizottság azt állította, hogy vonatkozik rájuk az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő kivétel, a felpereshez nem köthető természetes személyek személyes adatait érinti:

– a 4. akta I. részében: az 5/2000. és a 10/2001. sz. dokumentum, illetve a 14/2001. sz. dokumentum (az első, a második és a harmadik bekeretezett részlet);

– a 4. akta II. részében: a 19/1999. sz. dokumentum, illetve a 9/2001. sz. dokumentum (az első, a második és a harmadik bekeretezett részlet).

111 Tény, hogy ezzel együtt el kell vetni a Bizottság által felhozott azon érvet, amely szerint a felperes a válaszában nem nevezte meg azt a személyt, akiről azt gondolja, hogy nem részesülhet az egyén magánszférájának és becsületének védelmében. Ugyanis meg kell állapítani, hogy ezen állítás nyilvánvalóan ténybeli tévedés, mivel a keresetlevélből kifejezetten kitűnik, hogy a felperes abban név szerint megjelölte az említett személyt.

112 Ezzel szemben a Bizottság megalapozottan állítja, hogy nem a felperes feladata annak értékelése, hogy valamely személy részesülhet-e vagy nem a magánélete és a becsülete védelmében. Ugyanis a fenti 99–101., 103. és 104. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a személyes adatoknak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontja alkalmazása keretében garantálandó védelmet a 45/2001 rendelet rendelkezéseinek szigorú tiszteletben tartásával kell biztosítani. Márpedig ez utóbbi rendeletben nem szerepel a benne garantált alapvető jog alóli azon alapuló kivétel, hogy a szóban forgó adatok olyan személyre vonatkoznak, aki nem méltó az említett védelemre.

113 Azt kell tehát csak megvizsgálni, hogy a Bizottság megalapozottan vélte-e úgy, hogy a felperes által teljes körűen hozzáférhetővé tenni kért bizonyos dokumentumok olyan személyes adatokat tartalmaznak, amelyek igazolhatják az e dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférést a felperestől az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján megtagadó határozatot.

114 E tekintetben először is a 45/2001 rendelet 2. cikkének a) pontjából kitűnik, hogy „»személyes adat«: az azonosított vagy azonosítható természetes személyre – a továbbiakban »érintett«-re – vonatkozó bármely információ; [valamint hogy] az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy társadalmi önazonosságára vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén”.

115 Másodszor az ítélkezési gyakorlatból kitűni, hogy a családi név és az utónév a 45/2001 rendelet 2. cikkének a) pontja értelmében vett személyes adatnak tekinthető (a fenti 99. pontban hivatkozott Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben hozott ítélet 68. pontja).

116 Egyébiránt a Bíróság már kimondta, hogy az olyan művelet, amely abból áll, hogy valamely kommunikációs adathordozón különböző személyekre történik utalás, és azok nevük alapján vagy más módon, például a telefonszámuk, illetve a munkafeltételeikre vagy a szabadidejükre vonatkozó információk felhasználásával azonosíthatók, a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) értelmében vett „adatkezelést” valósít meg (a Bíróság C-101/01. sz. Lindqvist-ügyben 2003. november 6-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12971. o.] 27. pontja).

117 Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy a névre vonatkozó adatokon kívül a valamely személy szakmai tevékenységére vonatkozó információk is személyes adatnak minősülhetnek, mivel egyrészt az említett személyek munkafeltételeire vonatkozó információkról van szó, másrészt ezen információk alapján – annak köszönhetően, hogy konkrét dátumhoz vagy naptári időtartamhoz köthetők – a 45/2001 rendelet 2. cikkének a) pontja értelmében közvetett módon azonosíthatók a természetes személyek.

118 Márpedig a jelen ügyben a megtámadott határozatból kitűnik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett kivételt illetően a Bizottság közölte, hogy egyes dokumentumok hozzáférhetővé nem tett részei személyek nevét és a jóhírnevüket érintő információkat tartalmaznak, illetve e dokumentumok bűnügyi vizsgálatokra, jogellenességi vizsgálatokra és a LIEN 97-2011 szerződésben részt vevő nemkormányzati szervezetekkel szembeni korrupciós kifogásokkal kapcsolatos vizsgálatokra vonatkozó olyan információkra hivatkoznak, amelyek nem szükségszerűen a Bizottság álláspontját tükrözik, ám hozzáférhetővé tételük káros hatással lehet az említett személyek jóhírnevére, és így sérthetné a magánéletük és a becsületük védelmét.

119 E tekintetben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a felperes nem vitatja, hogy a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának a fenti 110. pontban említett dokumentumai a 45/2001 rendelet értelmében vett személyes adatokat tartalmaznak.

120 Továbbá meg kell állapítani – és ezt a felperes szintén nem vitatja –, hogy a Bizottság konkrétan és egyedileg megvizsgálta a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának a fenti 110. pontban említett dokumentumait.

121 Ugyanis a Bizottság által az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított kivétel alkalmazásának igazolására kialakított, a fenti 118. pontban összefoglalt indokolásból – tömör jellegének ellenére – kitűnik, hogy a Bizottság a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának a fenti 110. pontban említett dokumentumaiban olyan adatokat azonosított, amelyek az említett kivétel alapján védelmet élvezhetnek.

122 Végül a felperes azt állítja, hogy a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának a fenti 110. pontban említett dokumentumai egyetlen személyre vonatkozó adatokat tartalmaznak, aki nem részesülhet az egyén magánszférájának és becsületének védelmében, valamint hogy e dokumentumok különösen

fontosak nemcsak a jelen ügy tárgyát képező, maga és a Bizottság közötti jogvitában, hanem abban is, amely a tribunal de première instance de Bruxelles előtt van folyamatban közöttük. Nos, ezen érvek egyikét sem lehet elfogadni.

123 Ugyanis először is – amint az a fenti 112. pontban szerepel – az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása keretében nem vizsgálható, hogy a szóban forgó adatok olyan személyre vonatkoznak-e, aki az említett rendelkezés alapján nem részesülhet a magánélet és a becsület védelmében.

124 Másodszor a fenti 99–101., 103. és 104. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása keretében a személyes adatokat illetően biztosítandó védelem speciális és fokozott. E tekintetben az említett rendelkezés alkalmazását a 45/2001 rendelet rendelkezéseinek szigorú tiszteletben tartásával kell biztosítani. Márpedig az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében említett kivétellel ellentétben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontján és a 45/2001 rendeleten alapuló kivétel nem hagyható figyelmen kívül nyomós közérdek fennállása miatt. Következésképpen, még ha feltételezzük is, hogy a felperes nyomós közérdekre akart hivatkozni az arra vonatkozó kijelentésével, hogy az érintett dokumentumok különösen fontosak mind a jelen ügy tárgyát képező, maga és a Bizottság közötti jogvitában, mind abban a jogvitában, amely a tribunal de première instance de Bruxelles előtt van folyamatban, meg kell állapítani, hogy ezen érv nyilvánvalóan hatástalan.

125 Ebből következően a fenti 110. pontban felsorolt dokumentumokat illetően a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján joggal tagadta meg a teljes körűen való hozzáférhetővé tételt.

126 A fenti 108. és 125. pontból az következik, hogy el kell fogadni a harmadik jogalapot mint részben megalapozottat, és meg kell semmisíteni a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben a fenti 106. pontban felsorolt dokumentumokhoz való hozzáférésnek a felperestől az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján történő kifejezett megtagadásával sérti az említett rendelkezést.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megsértésére alapított negyedik jogalapról

127 A felperes lényegében azt állítja, hogy a Bizottság nem hozott fel egyetlen olyan konkrét érvet sem, amely igazolná a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumai hozzáférhetővé tételének az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdése alapján történő megtagadását, és nem bizonyította, hogy tíz évvel a szerződés megszüntetését követően egy auditálásra, illetve a szerződéssel kapcsolatos, ma már befejezett döntéshozatali eljárásra vonatkozó dokumentumok hozzáférhetővé tétele súlyosan sértette volna az Unió pénzeszközei megfelelő kezelésére vonatkozó képességét és a jövőben kötendő szerződésekkel kapcsolatos döntéshozatali eljárását. A felperes hozzáteszi, hogy a Bizottság tévesen hivatkozik a tribunal de première instance de Bruxelles előtt folyamatban lévő jogvitára a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés tőle amiatt történő megtagadásakor, hogy előfordulhat, hogy az e dokumentumokban szereplő információk a Bizottság által az említett bíróságon indított kereset megalapozatlanságát bizonyítják.

128 Végül több olyan nyomós közérdek is fennáll, amely a felperes szerint igazolja a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételét, nevezetesen egyrészt a felperes, a szponzorai és a nyilvánosság azon okok meghatározásához fűződő érdeke, amelyek miatt a Bizottság egyoldalúan megszüntette azt a szerződést, amelyben a felperes társfinanszírozó volt, és amelyhez nyomós közegészségügyi érdek fűződött; másrészt azon alapuló közérdek, hogy a Bizottság által a tribunal de première instance de

Bruxelles előtt indított keresettel kapcsolatban közérdekből meg kell határozni a Bizottság magatartásának okait; végül pedig a tagállamok azon kérdésre adandó válaszhoz fűződő érdeke, hogy a Bizottság tiszteletben tartja-e az uniós jogi szabályokat.

129 A Bizottság lényegében vitatja a negyedik jogalap megalapozottságát, és a megtámadott határozat 4.1. pontjában szereplő érvelésre hivatkozik, amely szerint általában véve védeni kell az intézmény döntéshozatali eljárását. A Bizottság azt állítja, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivételek alkalmazása keretében nem köteles figyelembe venni a felperesnek az egyes dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez többek között azzal kapcsolatban fűződő egyéni érdekét, hogy jobb védekezési lehetőséget biztosítsanak neki a tribunal de première instance de Bruxelles előtt folyamatban lévő peres eljárásban. A Bizottság úgy véli, hogy válaszában a felperes nyomós közérdek fennállásának bizonyítására irányuló új érvekre hivatkozik, amely érvek így nem elfogadhatók, illetve mindenképpen elégtelenek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében szereplő kivételtől való eltéréshez.

130 A jelen ügyben a Törvényszék emlékeztet arra, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének értelmében az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum hozzáférhetővé tétele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan sértené, kivéve, ha a hozzáférhetővé tételhez nyomós közérdek fűződik.

131 Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó jog alóli kivételek szigorú értelmezésére vonatkozó, a fenti 90. pontban hivatkozott elvre tekintettel a Bíróság kimondta, hogy csupán a belső használatra szánt dokumentumok egyik része, azaz az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumok esetében teszi lehetővé az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése a hozzáférés megtagadását akár a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a hozzáférhetővé tételük súlyosan sértené az intézmény döntéshozatali eljárását (a Bíróság C-506/08. P. sz., Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-6237. o.] 79. pontja).

132 Ebből következően az 1049/2001 rendelet e rendelkezésének az a célja, hogy védje a valamely eljárás során létrehozott azon dokumentumok bizonyos típusait, amelyek hozzáférhetővé tétele, akár az említett eljárás befejezését követően is, súlyosan sértené az érintett intézmény döntéshozatali eljárását. E dokumentumoknak „az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott állásfoglalásokat [kell tartalmazniuk]”.

133 Végül a fenti 91. és 92. pontban hivatkozott állandó ítélkezési gyakorlat szerint egyrészt a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem intézéséhez szükséges vizsgálatnak konkrétnak és egyedinek, másrészt a védett érdek sérelme kockázatának – ahhoz, hogy hivatkozni lehessen rá – ésszerűen előreláthatónak, és nem pusztán hipotetikusnak kell lennie.

– Elsődleges megfontolások

134 A jelen ügyben a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta azon dokumentumait, amelyek tartalmát a Bizottság amiatt nem tekintette hozzáférhetővé tehetőnek, hogy vonatkozik rájuk az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivétel, a megtámadott határozat 4.1. pontja és az e határozathoz mellékletként csatolt táblázat alapján a következőképpen lehet azonosítani:

– az 1. aktában: a 4/1999. sz. dokumentum, a 6/1999. sz. dokumentum (a 2. bekeretezett részlet), a 7/1999. sz. dokumentum (a 2. alrész) és a 8/1999. sz. dokumentum;

– a 2. aktában: a 4/1999. és az 1/2000. sz. dokumentum;

– a 4. akta I. részében: egy számozatlan dokumentum, amelyet a Bizottság a megtámadott határozat 4.1. pontjában (8. o.) és az e határozathoz mellékletként csatolt táblázatban (3. o.) dátum nélküliként jelöl, a 2/1999. sz. dokumentum, a 3/1999. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet), a 4/1999. sz. dokumentum (az első, második és harmadik bekeretezett részlet), az 5/1999., a 7/1999–14/1999. sz., a 16/1999. és a 17/1999. sz. dokumentum, a 19/1999. sz. dokumentum (az 1. alrész), a 23/1999. és a 25/1999. sz. dokumentum, a 26/1999. sz. dokumentum (az 1. alrész), az 1/2000., a 2/2000. és a 4/2000. sz. dokumentum, a 2/2001. sz. dokumentum (az első és a második bekeretezett részlet), a 3/2001. sz. dokumentum (az első és a második bekeretezett részlet), a 6/2001. sz. dokumentum, a 13/2001. sz. dokumentum (az első és a második bekeretezett részlet), valamint a 19/2001. sz. dokumentum (a harmadik bekeretezett részlet);

– a 4. akta II. részében: a 2/1999. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet), a 7/1999–9/1999. sz., a 12/1999. sz. és a 14/1999. sz. dokumentum, a 18/1999. sz. dokumentum (az első és a második bekeretezett részlet), a 20/1999. sz. dokumentum (a második, a harmadik, az ötödik, a hetedik és a kilencedik bekeretezett részlet), a 2/2000. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet), a 3/2000. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet), a 4/2000. sz. dokumentum (az első bekeretezett részlet), az 1/2001. sz. dokumentum, a 2/2001. sz. dokumentum (az első és a második bekeretezett részlet), a 3/2001. sz. dokumentum (az első és a második bekeretezett részlet), valamint a 7/2001. sz. dokumentum (az első és a második bekeretezett részlet).

135 A negyedik jogalap vizsgálatának e pontján meg kell győződni arról, hogy a fenti 92. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Bizottság a megtámadott határozatban konkrétan és egyedileg vizsgálta-e a fenti 134. pontban felsorolt dokumentumok mindegyikét.

136 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivétel alkalmazására vonatkozó indokolás elemei a megtámadott határozat 4.1. pontjában és az e határozathoz mellékletként csatolt táblázatban szerepelnek.

137 A megtámadott határozat 4.1. pontjában három alpont található, amelyek három különböző döntéshozatali eljárásra vonatkoznak: a LIEN 97-2011 szerződéssel kapcsolatos auditálás és vizsgálat lefolytatása (4.1.1. alpont), a LIEN 97-2011 szerződés megszüntetése (4.1.2. alpont), valamint beszedési utalvány kibocsátásának lehetősége és végrehajtása (4.1.3. alpont). Ezenfelül e három alpontot megelőzi négy bekezdés, amelyek a megtámadott határozat 4.1. pontjának bevezető részét képezik (a továbbiakban: a 4.1. pont bevezető része). Végül a megtámadott határozatnak a 4.1.3. alpont második bekezdésétől (lásd a megtámadott határozat 10. oldalát) a 4.1. pont utolsó bekezdéséig terjedően ismertetett indokaiból kitűnik, hogy azok a fent említett 4.1.1., 4.1.2. és 4.1.3. alpontban szereplő valamennyi területet érintik. Ebből következően úgy kell tekinteni, hogy ezen indokok a megtámadott határozat 4.1. pontjának összefoglaló részét képezik (a továbbiakban: a 4.1. pont összefoglaló részében ismertetett indokolás).

138 Először is a megtámadott határozat 4.1. pontja bevezető részében ismertetett indokokat illetően meg kell állapítani, hogy a Bizottság megelégedett azzal, hogy felidézte az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének rendelkezéseit, felsorolta azokat a dokumentumokat, amelyekkel kapcsolatban az említett rendelkezéseken alapuló kivételre hivatkozott, végül jelezte, hogy e dokumentumok tartalma nem „a Bizottság végleges álláspontját tükrözi, hanem a Bizottság tisztviselőinek gondolatait, illetve az e tisztviselők által kialakított tárgyalási stratégiát és lehetséges forgatókönyveket foglalja magában”, és hogy „e dokumentumokat belső használatra szánt útmutatás céljából hozták létre a döntéshozatali folyamatban kialakított vélemények előkészítő dokumentumaiként”.

139 Következésképpen a megtámadott határozat 4.1. pontja bevezető részében ismertetett indokok nem tartalmazzák a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta azon dokumentumainak konkrét és egyedi vizsgálatát, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivételre hivatkozott.

140 Másodszor a megtámadott határozat 4.1.1–4.1.3. alpontjában ismertetett indokokat illetően meg kell állapítani, hogy a Bizottság megelégedett azzal, hogy elvont és általános módon ismertette azokat az okokat, amelyek miatt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivételt alkalmazni kellett a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának az említett három pontban felsorolt dokumentumaira.

141 Ugyanis a 4.1.1. alpontban, amely „egy vizsgálat céljából történő látogatás előkészítésével kapcsolatos döntéshozatali eljárásra, valamint az azzal a kérdéssel kapcsolatos véleményekre vonatkozik, hogy az auditálásra mikor és hogyan kerüljön sor”, a Bizottság csak felsorolta a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának az említett eljárással kapcsolatos dokumentumait, továbbá általános módon jelezte, hogy e dokumentumok a LIEN 97-2011 szerződéssel foglalkozó és a felperest az említett szerződés keretében partnerváltásra indító releváns tények után érdeklődő tisztviselők megbeszéléseire és telefonos beszélgetéseire vonatkoznak. A Bizottság hozzátette továbbá, hogy a szóban forgó ügyben megvalósult vizsgálati célú látogatásra vonatkozó végleges álláspontját és a partnerváltással kapcsolatos tényeket közölte a felperessel, illetve azok több hozzáférhetővé tett dokumentumban is szerepelnek.

142 A 4.1.2. alpontban, amely „a [LIEN 97-2011] szerződés megszüntetésével” kapcsolatos döntéshozatali eljárásra vonatkozik, a Bizottság hasonlóképpen csak felsorolta a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának az említett eljárással kapcsolatos dokumentumait, továbbá általános módon jelezte, hogy e dokumentumok olyan belső egyezetéseknek, illetve javaslatoknak minősülnek, amelyektől nagyrészt eltért a LIEN 97-2011 szerződés megszüntetésére vonatkozó végleges határozatban.

143 Végül a 4.1.3. alpontban, amely a beszedési utalvány kibocsátásának lehetőségével és végrehajtásával kapcsolatos döntéshozatali eljárásra vonatkozik, a Bizottság csak felsorolta a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának az említett eljárással kapcsolatos dokumentumait, továbbá általános módon jelezte, hogy e dokumentumok egy része olyan számításokat tartalmaz, amelyektől a szervezeti egységei eltértek. A Bizottság hozzátette még, hogy a visszatérítendő összeg nagyságára és a beszedési utalvány alapjául szolgáló végleges számításokra vonatkozó végleges álláspontját közölte.

144 Ebből következően a megtámadott határozat 4.1.1–4.1.3. alpontjában ismertetett indokok nem tartalmazzák a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta azon dokumentumainak konkrét és egyedi vizsgálatát, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivételre hivatkozott.

145 Harmadszor a Bizottság a megtámadott határozat 4.1. pontjának összefoglaló részében ismertetett indokokat illetően több érvet hoz fel, amelyeket lényegében ismertet a lenti 159–161. pont, és amelyek alapján úgy véli, hogy a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta szóban forgó dokumentumainak hozzáférhetővé tétele „azzal járna, hogy a nyilvánosság bepillantást nyerne a döntéshozatallal kapcsolatos […] munkamódszereibe, [és …] e helyzet rendkívül hátrányosan érintené az ilyen ügyekkel kapcsolatos […] döntéshozatali eljárását”. Meg kell állapítani, hogy az ilyen indokok általános és elvont jellegűek, továbbá nem tartalmazzák a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta azon dokumentumainak konkrét és egyedi vizsgálatát, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivételre hivatkozott.

146 Negyedszer a megtámadott határozathoz mellékletként csatolt táblázatot illetően elegendő annyit megállapítani, hogy a Bizottság az említett határozat 3. oldalán található utolsó bekezdésben jelzi, hogy „[h]a valamely dokumentum nem teljes körűen hozzáférhető, [az említett táblázatban] hivatkozás szerepel az 1049/2001 rendeletre és a vonatkozó kivételre”.

147 Ezenkívül a Bizottság, amint az a megtámadott határozathoz mellékletként csatolt táblázat hat oszlopának címében szerepel, az említett oszlopokban csupán a következőket jelezte az egyes érintett dokumentumokra vonatkozóan:

– a dokumentum száma (1. oszlop);

– a dokumentum dátuma (2. oszlop);

– a dokumentum leírása (3. oszlop);

– a dokumentum tartalma és alkalmazási köre (4. oszlop);

– a dokumentum hozzáférhetővé tételére vonatkozó álláspont (5. oszlop);

– a dokumentumra alkalmazandó kivételek (6. oszlop).

148 Ennek megfelelően e táblázatban a Bizottság összefoglaló módon írja le az említett dokumentumok mindegyikének tárgyát, a hozzáférhetővé tételre vonatkozó álláspontot és a teljes körű hozzáférhetővé tétel megtagadása esetén e megtagadás jogi alapját. Ezzel szemben a táblázat egyáltalán nem tartalmaz olyan igazolást, amely lehetővé tenné annak megértését, hogy az adott dokumentum tartalmának teljes körű hozzáférhetővé tétele miért sértené a Bizottság által hivatkozott kivétellel védett érdeket.

149 Következésképpen a megtámadott határozathoz mellékletként csatolt táblázat nem tartalmazza a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta azon dokumentumainak konkrét és egyedi vizsgálatát, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivételre hivatkozott.

150 A fent ismertetett megfontolások összességéből kitűnik, hogy a Bizottság, mivel a megtámadott határozatban nem szerepel annak konkrét és egyedi vizsgálata, hogy a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktában található, a fenti 134. pontban felsorolt egyes dokumentumok hozzáférhetővé tétele miként sértené az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésével védett érdeket, e dokumentumok hozzáférhetővé tételének az említett rendelkezések alapján történő kifejezett megtagadásával megsértette e rendelkezéseket.

– Mellékes megfontolások

151 Mellékesen, a gondos igazságszolgáltatás érdekében és az 1049/2001 rendeletnek az érintett intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelmek gyors és egyszerű kezelésére vonatkozó, a fenti 68. pontban felidézett céljára tekintettel, továbbá többek között abból a célból, hogy a Bizottság le tudja vonni az összes hasznos következtetést a jelen ítéletből, a fenti 150. pontban szereplő következtetést nem érintve meg kell vizsgálni, hogy a Bizottság a fenti 134. pontban felsorolt valamennyi dokumentumot illetően hivatkozhatott-e egyrészt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivételre, másrészt e kivétel címén az általa az említett dokumentumok hozzáférhetővé tétele megtagadásának alátámasztására felhozott általános és elvont indokokra.

152 Először is a fenti 131. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel azt kellene megvizsgálni, hogy a fenti 134. pontban felsorolt dokumentumok tartalmaznak-e az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének értelmében vett véleményt.

153 Mindazonáltal a jelen ügy irataiban szereplő adatokra tekintettel, illetve a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta azon dokumentumai Bizottság általi konkrét és egyedi vizsgálatának hiányában, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második

albekezdésére hivatkozott, a Törvényszéknek nem áll módjában a fenti 134. pontban felsorolt dokumentumok véleménynek minősítéséről határozni. Ebből következően a Törvényszék a gondos igazságszolgáltatás érdekében csak akkor határoz az említett minősítésről, ha az említett dokumentumok nyilvánvalóan nem tartalmaznak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének értelmében vett véleményt.

154 Ennek megfelelően a Bizottság által a második bizonyításfelvételi intézkedésre adott válasz vizsgálata alapján, a fenti 131. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra és a fenti 55. pontban ismertetett megfontolásokra tekintettel, a Törvényszék megállapítja, hogy a fenti 134. pontban felsorolt dokumentumok közül a következők nyilvánvalóan nem tartalmaznak véleményt, hanem:

– vagy a felperessel folytatott telefonos beszélgetésekről és a vele való találkozókról, vagy az alkalmazottak közötti, a felperesre vonatkozó információcseréről és megjegyzésekről készült feljegyzések:

  – az 1. aktában: a 4/1999. sz. dokumentum és a 7/1999. sz. dokumentum (a 2. alrész);

  – a 2. aktában: a 4/1999. sz. dokumentum;

  – a 4. akta I. részében: a 2/1999., a 12/1999., a 13/1999. és a 16/1999. sz. dokumentum, a 19/1999. sz. dokumentum (az 1. alrész) és a 2/2000. sz. dokumentum;

  – a 4. akta II. részében: a 9/1999. és a 14/1999. sz. dokumentum, valamint a 4/2000. sz. dokumentum (az első bekeretezett részlet);

– vagy a LIEN 97-2011 szerződéssel kapcsolatos ügyre vonatkozó általános megjegyzések:

  – a 4. akta I. részében: a 4/1999. sz. dokumentum (az első és a második bekeretezett részlet);

  – a 4. akta II. részében: a 2/1999. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet), a 2/2000. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet) és a 3/2000. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet);

– vagy a LIEN 97-2011 szerződéssel kapcsolatos ügyre vonatkozó általános információkra irányuló kérelmek, illetve ezen információk cseréje:

  – a 4. akta I. részében: a 8/1999–11/1999. és a 23/1999. sz. dokumentum;

  – a 4. akta II. részében: a 7/1999. és a 8/1999. sz. dokumentum, a 20/1999. sz. dokumentum (a második, a harmadik és a kilencedik bekeretezett részlet), valamint a 3/2000. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet);

– vagy a LIEN 97-2011 szerződéssel kapcsolatos ügyet érintő auditálás végrehajtására vonatkozó iránymutatások és általános megjegyzések:

  – az 1. aktában: a 6/1999. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet);

  – a 4. akta I. részében: a 3/1999. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet) és a 17/1999. sz. dokumentum;

  – a 4. akta II. részében: a 12/1999. sz. dokumentum.

155 Következésképpen a Bizottság nyilvánvalóan tévesen hivatkozott az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta fenti 154. pontban felsorolt dokumentumaihoz való hozzáférés megtagadásának alátámasztása érdekében, mégpedig annyiban, amennyiben e dokumentumok nyilvánvalóan nem tartalmaznak az említett rendelkezés értelmében vett véleményt.

156 Másodszor a fenti 134. pontban felsorolt dokumentumokat illetően – a fenti 154. pontban felsorolt dokumentumok kivételével, mivel ezek nyilvánvalóan nem tartalmaznak véleményt – meg kell határozni, hogy a Bizottság által rájuk vonatkozóan a megtámadott határozatban felhozott elvont és általános indokok, a konkrét és egyedi indokokon felül, alátámaszthatják-e e dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadását.

157 Az említett, a fenti 138., 141–143. és 145. pontban szereplő indokokat lényegében négy kategóriába lehet sorolni, amelyeket a következőképpen lehet meghatározni.

158 Mindenekelőtt a megtámadott határozat 4.1. pontjának bevezető részében ismertetett indokokból és e határozat 4.1.1–4.1.3. alpontjából az tűnik ki, hogy az érintett dokumentumok uniós alkalmazottak véleményét tartalmazzák, amelyeket a LIEN 97-2011 szerződéssel kapcsolatban előzetes konzultációk és megbeszélések alkalmával alakítottak ki. Pontosabban e vélemények egyrészt egy auditálás és több vizsgálat lefolytatását, másrészt az említett szerződés megszüntetését és egy beszedési utalvány kibocsátásának lehetőségét illetően hozott döntésekre vonatkoznak. Márpedig – a határozat szerint – e vélemények nem a Bizottság által az említett három témakörben kialakított álláspontot tükrözik.

159 Ezenkívül a megtámadott határozat 4.1. pontjának összefoglaló részében ismertetett indokokból az tűnik ki, hogy a bizottsági döntéshozatali eljárás alapját képező alapvető elvek, jelesül a kollegialitás elve védelmének érdekében biztosítani kell, hogy a Bizottság alkalmazottai szabadon megfogalmazhassák véleményüket és javaslataikat.

160 A megtámadott határozat 4.1. pontjának összefoglaló részében ismertetett indokokból kitűnik továbbá, hogy a fenti 134. pontban felsorolt dokumentumok hozzáférhetővé tétele azzal járna, hogy a nyilvánosság bepillantást nyerne a Bizottság döntéshozatallal kapcsolatos munkamódszereibe. Ez pedig rendkívül hátrányosan érintené a döntéshozatali eljárását a hasonló ügyekben.

161 Végül a megtámadott határozat 4.1. pontjának összefoglaló részében ismertetett indokokból az is kitűnik, hogy a visszatérítési felszólítással összefüggésben alkalmazott számítási módra vonatkozó dokumentumok hozzáférhetővé tétele előrelátható veszélyt jelentene a Belgiumban folyamatban lévő nemzeti bírósági eljárásra.

162 Az általános és elvont indokok e négy kategóriájára tekintettel a Törvényszék először is megállapítja, hogy magával az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének szövegével ellentétes a Bizottság azon érve, amely szerint a szóban forgó dokumentumokat azért nem lehet hozzáférhetővé tenni, mert az alkalmazottai által belső felhasználásra megfogalmazott személyes véleményeket tartalmaznak, amelyeket azok a Bizottság végső döntését megelőző szakaszban alakítottak ki, és amelyek egyébiránt nem tükrözik a Bizottság végső álláspontját.

163 Ugyanis meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése kifejezetten lehetővé teszi, hogy az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz megadják a hozzáférést a döntés meghozatalát követően is, feltéve hogy a dokumentum hozzáférhetővé tétele nem sérti súlyosan az intézmény döntéshozatali eljárását.

164 Márpedig a jelen ügyben a Bizottság megelégedett annak állításával, hogy „[a]z a tény, hogy a szóban forgó dokumentumokat, amelyek auditálás lefolytatására vagy a szerződés megszüntetésére vonatkoznak, több évvel ezelőtt készítették és terjesztették, nem mond ellent annak, hogy joggal

várható, hogy a döntéshozatali eljárás […] súlyosan érintve lehet a fent említett okok miatt". Az ilyen igazolás, pusztán hipotetikus jellege miatt, elégtelen a fenti 91. pontban arra vonatkozóan említett követelményre tekintettel, hogy a védett érdek sérelme kockázatának objektívnak és konkrétnak, nem pusztán hipotetikusnak kell lennie.

165 Másodszor a Bizottság nem állíthatja, hogy a jelen ügyben szóban forgó auditálásra és beszedési utalványra vonatkozó dokumentum közzététele lehetővé tenné az uniós alapok címzettjeinek az auditálás, illetve a beszedési utalványokra alkalmazandó szabályok kijátszását, és így e közzététel a jövőben rendkívül súlyosan érintené a döntéshozatali eljárását.

166 Ugyanis az auditálás lefolytatásának módja a szakemberek által ismert jogi normákon és tudományos szabályokon alapul, hiszen e szabályokat tanítják az auditorok képzése keretében. Ugyanez érvényes a beszedési utalvány végrehajtási szabályaira. Ebből következően nem lehet azt állítani, hogy e szabályok ismerete súlyosan érintené a jelen ügyben már befejezett döntéshozatali eljárást, sőt akár a Bizottság hasonló ügyekre vonatkozó döntéshozatali eljárását.

167 Harmadszor a Bizottság azzal sem igazolhatja a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását, hogy a jövőbeli hasonló helyzetekre szólóan védeni kell az alkalmazottait bármilyen külső nyomástól, következésképpen védeni kell a hasonló ügyekre vonatkozó döntéshozatali eljárást.

168 Ugyanis, még ha feltételezzük is, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok valóban tartalmaznak a Bizottság alkalmazottaira vonatkozó olyan adatokat, amelyeket nem célszerű hozzáférhetővé tenni annak érdekében, hogy ne tegyék ki őket külső nyomásnak, meg kell állapítani mindenekelőtt, hogy – amint arra a Törvényszék a fenti 130–132. pontban emlékeztetett – az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésének célja nem olyan személyes adatok védelme, amelyek többek között külső nyomásnak tehetik ki az alkalmazottakat, hanem csupán bizonyos típusú dokumentumok védelme. Meg kell állapítani továbbá, hogy az uniós jogalkotó az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjába egy speciális rendelkezést foglalt, amely arra irányul, hogy szükség esetén korlátozza a személyes adatok hozzáférhetővé tételét az egyének magánszférájának és becsületének védelme érdekében.

169 Ebből következően a Bizottság az ilyen személyes adatok hozzáférhetővé tételének elutasítását nem alapíthatja az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére.

170 Negyedszer meg kell állapítani, hogy – ellentétben a Bizottság állításával – az a tény, hogy bizonyos dokumentumok egy olyan visszatérítendő összeg kiszámítására vonatkoznak, amely egy belga nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő jogvita tárgyát képezi, nem minősülhet a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta említett dokumentumai hozzáférhetővé tétele megtagadása indokának.

171 Tény, hogy az 1049/2001 rendelet (16) preambulumbekezdése szerint az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésnek az e rendelettel létrehozott rendszerét úgy kell alkalmazni, hogy az ne sértse az igazságügyi hatóságoknak a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó jogát.

172 Mindazonáltal az 1049/2001 rendelet rendelkezéseiből nem következik, hogy a nemzeti igazságügyi hatóságok dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó joga lehetővé teszi az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó, az 1049/2001 rendeletben megalkotott általános szabálytól való eltérést, mégpedig különösen úgy nem, ha figyelembe vesszük a fenti 90. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, amely szerint az említett jog alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni, és azokat kimerítő módon sorolja fel az 1049/2001 rendelet 4. cikke.

173 Ennélfogva a visszatérítési felszólítással kapcsolatos számításra vonatkozó dokumentumokat illetően a Bizottság tévesen tagadta meg azok tartalmának hozzáférhetővé tételét azzal az indokkal, hogy az említett számítás egy belga nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő jogvita tárgyát képezi.

174 A fenti mellékes megfontolásokból az következik, hogy a Bizottság által a fenti 134. pontban felsorolt dokumentumokat illetően felhozott négy elvont és általános indok közül egyik sem szolgálhat arra, hogy a konkrét és egyedi indokokon felül alátámassza az említett dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadását.

175 Tekintettel a fenti 150. pontban elsődleges alapon megállapított jogellenességre, anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a felperes nyomós közérdek fennállására vonatkozó érveit, teljes egészében helyt kell adni a negyedik jogalapnak, és ebből következően meg kell semmisíteni a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése alapján kifejezetten megtagadja a felperestől a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta fenti 134. pontban felsorolt dokumentumaihoz való hozzáférést.

Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második jogalapról

176 Egyrészt a felperes felrója a Bizottságnak, hogy nem igazolta azokat az okokat, amelyek miatt az első válasz és a megtámadott határozat között nőtt azon dokumentumok száma, amelyek tartalmát részlegesen vagy teljes egészében a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés iránti kérelem tárgyába nem tartozónak nyilvánította. Másrészt a felperes szerint a Bizottság nem mutatta be először is azt, hogy milyen jogi alapra támaszkodva nyilvánított bizonyos dokumentumokat és dokumentumrészeket teljes egészében vagy részlegesen az említett hozzáférés iránti kérelem tárgyába nem tartozónak, másodszor azokat az okokat, amelyek miatt a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta az említett tárgyba nem tartozó dokumentumokat és dokumentumrészeket tartalmaz. A felperes hozzáteszi, hogy ezeket a megtámadott határozatból kitűnő következetlenségeket, sőt ellentmondásokat jelezte a Bizottság elnökéhez intézett 2010. június 11-i, illetve 2010. augusztus 11-i levelében, amelyeket mellékletként csatolt a válaszához.

177 A Bizottság vitatja a második jogalap megalapozottságát, és ennek keretében úgy véli, hogy jogi szempontból kellőképpen tiszteletben tartotta az indokolási kötelezettségét azon kivételek alkalmazása tekintetében, amelyeken a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférést megtagadó határozata alapul.

178 A jelen ügyben e ponton előzetesen meg kell állapítani, hogy a felperes által 2010. június 11-én, illetve 2010. augusztus 11-én a Bizottság elnökéhez intézett két levél a megtámadott határozat elfogadását és a jelen ügyre vonatkozó keresetlevél benyújtását követően született. Mivel e leveleket a felperes maga írta, nem lehet őket olyan bizonyítéknak tekinteni, amelyek létezéséről a jelen eljárás során szerzett tudomást. Ugyanis ez lehetővé tenné az egyik fél számára, hogy maga hozzon létre bizonyítékot, valamint kijátssza azt az eljárási szabályzat 44. cikkében szereplő szabályt, amely szerint a felperesnek a keresetlevélben kell a bizonyítékokat bemutatni. Ezenfelül ugyanebből az okból nem lehet úgy tekinteni, hogy az említett levelek, mivel létükre a jelen eljárás során derült fény, olyan új körülménynek minősülnek, amely az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a értelmében új jogalap előterjesztését teszi lehetővé.

179 Ebből következően el kell utasítani a felperes az iránti kérelmét, hogy kerüljön az ügy iratai közé a Bizottság elnökéhez 2010. június 11-én, illetve 2010. augusztus 11-én intézett két levél.

180 Elsődlegesen emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az indokolási kötelezettség olyan lényeges formai követelmény, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságától, amely a vitatott jogi aktus tartalmi jogszerűségére vonatkozik (a Törvényszék T-112/05. sz., Akzo Nobel és társai kontra Bizottság ügyben 2007. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-5049. o.] 94. pontja).

181 Ezenfelül az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolást az adott jogi aktus természetéhez kell igazítani, valamint a jogi aktust kiadó intézmény érvelését világosan és egyértelműen kell megfogalmazni, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, az uniós bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, minthogy azt a kérdést, hogy valamely jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ. 296. cikk követelményeinek, nemcsak szövegére, hanem körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére is figyelemmel kell vizsgálni (a Bíróság C-367/95. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1719. o.] 63. pontja, valamint a fenti 90. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács ügyben hozott ítélet 80. pontja).

182 A dokumentumokhoz való hozzáférési kérelemről szólva, ha az adott intézmény e hozzáférést megtagadja, minden egyes esetben a rendelkezésére álló adatok alapján bizonyítania kell, hogy a dokumentumok, amelyekhez a hozzáférést kérték, ténylegesen az 1049/2001 rendeletben felsorolt kivételek hatálya alá tartoznak (a Törvényszék T-110/03., T-150/03. és T-405/03. sz., Sison kontra Tanács egyesített ügyekben 2005. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1429. o.] 60. pontja és T-93/04. sz., Kallianos kontra Bizottság ügyben 2006. május 17-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2006., I-A-2-115. o. és II-A-2-537. o.] 90. pontja). Ezen ítélkezési gyakorlat alapján tehát a dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó intézmény olyan indokolást köteles adni, amelyből megérthető és ellenőrizhető egyfelől, hogy a kért dokumentum ténylegesen kapcsolódik-e a hivatkozott kivétellel érintett területhez, másfelől, hogy az e kivétellel kapcsolatos védelmi szükséglet valós-e (a fent hivatkozott Sison kontra Tanács ügyben 2005. április 26-án hozott ítélet 61. pontja).

183 A jelen ügyben a második jogalap megalapozottságának vizsgálata keretében meg kell különböztetni a dokumentumok következő három kategóriáját:

– azon dokumentumok, amelyekről a Bizottság nem határozott, mert nem tartoznak a szóban forgó hozzáférés iránti kérelem tárgyába, mivel nem képezték tárgyát az 1049/2001 rendelet 8. cikkének értelmében vett megerősítő kérelemnek;

– azon dokumentumok, amelyekről a Bizottság nem határozott, mert nem tartoznak a szóban forgó hozzáférés iránti kérelem tárgyába, mivel nem a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkoznak;

– azon dokumentumok vagy dokumentumrészek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság megtagadta a hozzáférést a felperestől, mert az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt egyik kivétel vonatkozik rájuk.

Azon dokumentumok, amelyekről a Bizottság nem határozott, mert nem tartoznak a hozzáférés iránti kérelem tárgyába, mivel nem képezték tárgyát megerősítő kérelemnek

184 Tény, hogy e dokumentumok körébe az ombudsman munkatársának átadott, az első kérelemben megjelölt többi dokumentum tartozik.

185 Velük kapcsolatban azt a tényt, hogy a Bizottság nem határozott róluk, holott – amint azt a Törvényszék a fenti 61. pontban megállapította – az első kérelemből kifejezetten kitűnik, hogy a felperes teljes körű hozzáférést kért az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumhoz, az 1049/2001 rendelet 8. cikkének értelmében a hozzáférés hallgatólagos megtagadásának kell minősíteni, ami ellen keresetet lehet indítani a Törvényszéken.

186 Márpedig e hallgatólagos megtagadás a jellegénél fogva az indokolás teljes hiányával jár. Ebből következően a Bizottság által e tekintetben az uniós bíróság előtt kifejtett megfontolások és állítások nem orvosolhatják az indokolás e hiányát, még akkor sem, ha feltételezzük, hogy helytállóak (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-329/93., C-62/95. és C-63/95. sz., Németország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1996. október 24-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-5151. o.] 48. pontját, valamint a Törvényszék T-318/00. sz., Freistaat Thüringen kontra Bizottság ügyben 2005. október 19-én hozott ítélet [EBHT 2005., II-4179. o.] 127. pontját). Többek között ez a helyzet az első kérelemben használt kifejezések állítólag pontatlan jellegét illetően. Ugyanis, amint azt a Törvényszék a fenti 83. és 85. pontban már megállapította, ilyen esetben az 1049/2001 rendelet 6. cikke (2) bekezdésének és a gondos ügyintézésnek megfelelően a Bizottság feladata felkérni a felperest, hogy jelölje meg pontosabban a kért dokumentumokat, azonban ezt a jelen ügyben a Bizottság nem tette meg.

187 A fenti megfontolásokból kitűnik, hogy az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumot illetően a megtámadott határozat a felperes által kért e dokumentumokhoz való hozzáférés hallgatólagos megtagadását tartalmazza, és e megtagadás nem felel meg az EUMSZ 296. cikkben az uniós intézmények számára előírt indokolási kötelezettségnek.

Azon dokumentumok, amelyekről a Bizottság nem határozott, mert nem tartoznak a szóban forgó hozzáférés iránti kérelem tárgyába, mivel nem a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkoznak

188 E dokumentumokat illetően mindenekelőtt jelezni kell, hogy a Törvényszék által a tárgyaláson feltett kérdésre válaszolva a felperes kifejezetten megerősítette, hogy a hozzáférés iránti kérelme kizárólag a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta dokumentumaira terjed ki. Az említett kérelemnek a felperes által a tárgyaláson megerősített tárgyára tekintettel, a Bizottság által a második bizonyításfelvételi intézkedésre adott válasz alapján meg kell tehát vizsgálni, hogy a Bizottság joggal tekintette-e úgy, hogy a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta bizonyos dokumentumainak tartalma teljes egészében vagy részlegesen nem tartozik az említett tárgyba. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy e dokumentumok körébe a megtámadott határozat 3.1. pontjában említett dokumentumok tartoznak.

– Azon dokumentumok, amelyek tartalma állítólag teljes egészében nem tartozik a hozzáférés iránti kérelem tárgyába

189 Azon dokumentumokat, amelyek tartalmát a Bizottság teljes egészében a hozzáférés iránti kérelem tárgyába nem tartozónak tekintette, a megtámadott határozat 3.1. pontja és az e határozathoz mellékletként csatolt táblázat alapján a következőképpen lehet meghatározni:

– az 1. aktában: a 7/1999. sz. dokumentum 1. alrésze (amely a Centre européen du volontariat-nak 1999. március 30-án 9:50-kor küldött elektronikus üzenetet jelenti);

– a 4. akta I. részében: a 6/1999. sz. dokumentum (kizárólag a megtámadott határozathoz mellékletként csatolt táblázat említi [5. o.]);

– a 4. akta II. részében: a 15/1999., a 21/1999., a 23/1999., a 24/1999., a 26/1999., az 1/2000., az 5/2000., a 6/2000., a 10/2000., a 11/2000., a 14/2000., a 4/2001. és a 6/2001. sz. dokumentum.

190 A Törvényszék a Bizottság által a második bizonyításfelvételi intézkedésre adott válasz vizsgálata alapján megállapítja mindenekelőtt, hogy a Bizottság által a felperes hozzáférés iránti kérelmének tárgyába teljes egészében nem tartozóként említett, az alábbiakban megjelölt dokumentumok tartalma éppen hogy kapcsolódik a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktához való hozzáférés iránti kérelem tárgyához, egyrészt közvetlenül vagy közvetve, másrészt teljes egészében vagy részlegesen; ezzel együtt a Törvényszéknek nem feladata, hogy a jelen ítéletben megjelölje az említett dokumentumok szóban forgó részleteit. Az említett dokumentumok a következők:

– az 1. aktában: a 7/1999. dokumentum 1. alrésze;

– a 4. akta I. részében: a 6/1999. sz. dokumentum;

– a 4. akta II. részében: a 15/1999., a 21/1999., a 24/1999., a 26/1999., az 1/2000., a 10/2000. és a 6/2001. sz. dokumentum.

191 Továbbá, a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 4. aktájának II. részében található 23/1999. sz. dokumentumot illetően, a Törvényszék megállapítja, hogy ellentétben a Bizottság által a megtámadott határozathoz mellékletként csatolt táblázat 12. oldalán jelzettekkel, e dokumentum tartalma nem kizárólag egy olyan megbeszélésre vonatkozik, amely nincs kapcsolatban a LIEN 7-2011 szerződéssel. Ugyanis, bár ez a helyzet az említett dokumentum 2. alrésze esetében, amely a „Now, an other very important issue” fordulattal kezdődik, ezzel szemben ugyanezen dokumentum 1. alrészének tartalma, amely a „Dear Isabella” bevezető fordulatot követi, a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozik.

192 Hasonlóképpen a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 4. aktájának II. részében található 6/2000. sz. dokumentumot illetően a Törvényszék megállapítja, hogy egyrészt e dokumentum 1. alrésze egy olyan elektronikus üzenetet tartalmaz, amelynek tárgya nem a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozik, másrészt a 2. alrésze kézzel írt jegyzeteket tartalmaz. E jegyzetek kellő mértékben olvashatóak ahhoz, hogy meghatározható legyen a LIEN 97-2011 szerződéshez kapcsolódó események időrendje. Egyébiránt az említett események némelyike a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 4. aktája I. részében található 23/1999. sz. dokumentumban le van írva, amely utóbbi dokumentumot a Bizottság a benne található táblázat 49. sorának kivételével közzétett. Ebből következően a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 4. aktájának II. részében található 6/2000. sz. dokumentumból kizárólag az 1. alrész tartalma vonatkozik a felperes hozzáférés iránti kérelmének tárgyába nem tartozó témára.

193 Végül a következő dokumentumokat illetően a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság joggal tekintette úgy, hogy a tartalmuk teljes egészében nem tartozik a felperes hozzáférés iránti kérelmének tárgyába: a 4. akta II. részéből az 5/2000., a 11/2000., a 14/2000. és a 4/2001. sz. dokumentum.

194 A fenti megfontolásokból az következik, hogy a fenti 190. pontban felsorolt dokumentumokat, a 4. akta II. részében található 23/1999. sz. dokumentumot (az 1. alrészt) és a 4. akta II. részében található 6/2000. sz. dokumentumot (a 2. alrészt) illetően a fenti 187. pontban levont következtetés mintájára úgy kell tekinteni, hogy a megtámadott határozat a felperes által kért e dokumentumokhoz való hozzáférés hallgatólagos megtagadását tartalmazza, és e megtagadás nem felel meg az EUMSZ 296. cikkben az uniós intézmények számára előírt indokolási kötelezettségnek.

– Azon dokumentumok, amelyek tartalma állítólag részlegesen nem tartozik a hozzáférés iránti kérelem tárgyába

195 E dokumentumokat a megtámadott határozat 3.1. pontja és az e határozathoz mellékletként csatolt táblázat alapján a következőképpen lehet meghatározni:

– az 1. aktában: az 1/1999., 2/1999 és a 6/1999. sz. dokumentum;

– a 2. aktában: az 1/1999. és az 5/1999. sz. dokumentum;

– a 4. akta I. részében: az 1/1999. sz. dokumentum, a 3/1999. sz. dokumentum (az első bekeretezett részlet), a 14/2001. sz. dokumentum (a negyedik bekeretezett részlet) és a 19/2001. sz. dokumentum (az első és a második bekeretezett részlet);

– a 4. akta II. részében: az 1/1999., a 2/1999., az 5/1999., a 12/1999., a 18/1999., a 20/1999., a 22/1999., a 2/2000–4/2000., a 8/2000., a 9/2000 és a 9/2001. sz. dokumentum.

196 A Törvényszék a Bizottság által a második bizonyításfelvételi intézkedésre adott válasz vizsgálata alapján megállapítja, hogy a Bizottság által a felperes hozzáférés iránti kérelmének tárgyába nem tartozóként említett, az alábbiakban megjelölt dokumentumok tartalma éppen hogy kapcsolódik – közvetlenül vagy közvetve – a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktához való hozzáférés iránti kérelem tárgyához:

– az 1. aktában: a 2/1999. sz. dokumentum és a 6/1999. sz. dokumentum (az első bekeretezett részlet);

– a 2. aktában: az 1/1999. sz. dokumentum;

– a 4. akta I. részében: a 3/1999. sz. dokumentum (az első bekeretezett részlet), a 14/2001. sz. dokumentum (a negyedik bekeretezett részlet) és a 19/2001. sz. dokumentum (az első és a második bekeretezett részlet);

– a 4. akta II. részében: az 1/1999. sz. dokumentum (az első bekeretezett részlet), a 12/1999. sz. dokumentum, a 3/2000. sz. dokumentum (a harmadik bekeretezett részlet), a 8/2000. sz. dokumentum és a 9/2001. sz. dokumentum (a negyedik bekeretezett részlet).

197 Ezzel szemben a következő dokumentumokat illetően a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság joggal tekintette úgy, hogy a tartalmuk nem tartozik a hozzáférés iránti kérelem tárgyába:

– az 1. aktában: az 1/1999. sz. dokumentum;

– a 2. aktában: az 5/1999. sz. dokumentum;

– a 4. akta I. részében: az 1/1999. sz. dokumentum;

– a 4. akta II. részében: az 1/1999. sz. dokumentum (a második, a harmadik és a negyedik bekeretezett részlet), a 2/1999. sz. dokumentum (az első és a harmadik bekeretezett részlet), az 5/1999. sz. dokumentum, a 18/1999. sz. dokumentum (a harmadik bekeretezett részlet), a 20/1999. sz. dokumentum (a tizenegyedik bekeretezett részlet), a 22/1999. sz. dokumentum, a 2/2000. sz. dokumentum (az első és a harmadik bekeretezett részlet), a 3/2000. sz. dokumentum (az első bekeretezett részlet), a 4/2000. sz. dokumentum (a második bekeretezett részlet) és a 9/2000. sz. dokumentum.

198 A fenti megállapításokból az következik, hogy a fenti 196. pontban felsorolt dokumentumokat illetően a fenti 187. pontban levont következtetés mintájára úgy kell tekinteni, hogy a megtámadott határozat a felperes által kért e dokumentumokhoz való hozzáférés hallgatólagos megtagadását tartalmazza, és e megtagadás nem felel meg az EUMSZ 296. cikkben az uniós intézmények számára előírt indokolási kötelezettségnek.

Azon dokumentumok, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság megtagadta a hozzáférést a felperestől, mert az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt egyik kivétel vonatkozik rájuk

199 E dokumentumok tartalmát illetően mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a hozzájuk való hozzáférés felperestől való megtagadását az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és (3) bekezdésének második albekezdésére alapította.

200 Tény, hogy a megtámadott határozatból kitűnik, hogy „A megtagadás indokai" című 4. pontban bemutatja az összes olyan okot, amelyek miatt a Bizottság úgy vélte, hogy az érintett dokumentumok tartalmának hozzáférhetővé tétele sértette volna az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja, illetve (3) bekezdésének második albekezdése által védett célokat, és ennélfogva azt az említett rendelkezések alapján meg kellett tagadni.

201 Mindazonáltal, amint arra a Törvényszék a fenti 181. pontban emlékeztetett, az előírt indokolásnak lehetővé kell tennie többek között az uniós bíróság számára a felülvizsgálati jogköre gyakorlását. Ezenfelül a fenti 182. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell vizsgálni, hogy azon dokumentumok, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és (3) bekezdésének második albekezdésére hivatkozott, ténylegesen kapcsolódnak-e a hivatkozott kivétellel érintett területhez, valamint hogy az e kivétellel kapcsolatos védelmi szükséglet valós-e.

202 Először is azon dokumentumokat illetően, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapuló kivételre hivatkozott, a fenti 106. és 110. pontban tett megállapításokból kitűnik, hogy e dokumentumok ténylegesen kapcsolódnak az említett kivétellel érintett területhez. Ezenkívül a fenti 97–126. pontból kitűnik, hogy a Törvényszéknek módjában állt gyakorolnia felülvizsgálati jogkörét a megtámadott határozat felett annyiban, amennyiben az az említett dokumentumokra vonatkozik. Következésképpen ez utóbbiakat illetően a Bizottság eleget tett az EUMSZ 296. cikkben az uniós intézmények számára előírt indokolási kötelezettségnek.

203 Másodszor azon dokumentumokat illetően, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivételre hivatkozott – nem érintve azt a tényt, hogy a Törvényszék a fenti 155. pontban megállapította, hogy a fenti 154. pontban felsorolt dokumentumok nyilvánvalóan nem minősülnek az e rendelkezés értelmében vett véleménynek –, meg kell állapítani, hogy a Bizottság a fenti 182. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat keretében kialakított követelményekkel ellentétben nem jelezte, hogy az említett dokumentumok szerinte mennyiben tartalmaztak véleményt. Ebből következően a fenti 154. pontban felsorolt dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadása nem felel meg az EUMSZ 296. cikkben az uniós intézmények számára előírt indokolási kötelezettségnek.

204 Ezzel szemben a fenti 154. pontban felsorolt dokumentumoktól eltérő azon dokumentumokat illetően, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésén alapuló kivételre hivatkozott, a fenti 134–174. pontban a negyedik jogalapra vonatkozóan ismertetett indokokból – nem érintve az elsődleges alapon megállapított jogellenességet – kitűnik, hogy egyrészt e dokumentumok ténylegesen kapcsolódnak az említett kivétellel érintett területhez, másrészt a Törvényszéknek módjában állt gyakorolnia felülvizsgálati jogkörét a megtámadott határozat felett annyiban, amennyiben az az említett dokumentumokra vonatkozik. Következésképpen ez utóbbiakat illetően a Bizottság eleget tett az EUMSZ 296. cikkben az uniós intézmények számára előírt indokolási kötelezettségnek.

205 A fenti 187., 194., 198., 203. és 204. pontban levont következtetések összességéből az következik, hogy részben helyt kell adni a második jogalapnak.

206 A fenti 87., 126., 175. és 205. pontban levont következtetésekből az következik, hogy a kereset részben megalapozott, és emiatt a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben egyrészt hallgatólagosan megtagadja az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumhoz való hozzáférést, másrészt kifejezetten megtagadja a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának a fenti 106., 134., 190. és 196. pontban említett dokumentumaihoz való hozzáférést.

A költségekről

207 Az eljárási szabályzat 87. cikke 3. §-ának első bekezdése értelmében részleges pernyertesség esetén a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.

208 A jelen ügy körülményei között, tekintettel arra, hogy a Bizottság kérelmei többségében pervesztes lett, az ügy igazságos értékelésének az felel meg, ha a Bizottság viseli a saját költségeit, valamint a felperes részéről felmerült költségek nyolctized részét.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti az Európai Bizottság 2010. április 29-i határozatát annyiban, amennyiben hallgatólagosan megtagadja a hozzáférést az általa az ombudsman munkatársának átadott, az e munkatárs által a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó akta 1–4. aktájában azonosított dokumentumoktól eltérő dokumentumokhoz.

2) A Törvényszék megsemmisíti az Európai Bizottság 2010. április 29-i határozatát annyiban is, amennyiben kifejezetten vagy hallgatólagosan megtagadja a hozzáférést a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó aktának a jelen ítélet 106., 134., 194. és 196. pontjában említett dokumentumaihoz.

3) A Bíróság a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

4) A Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni az Internationaler Hilfsfonds eV részéről felmerült költségek nyolctized részét.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. május 22-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei . . . 1

Az eljárás . . . 5

A felek kérelmei . . . 6

A felperes által a Törvényszék Hivatalához 2010. július 29-én és 2011. július 11-én benyújtott levél tartalmának elfogadhatóságáról . . . 6

Az ügy érdeméről . . . 7

Előzetes megjegyzések . . . 7

A lényegében az első kérelem tárgyának meghatározására vonatkozó nyilvánvaló értékelési hibára, és ebből következően a Bizottságnak az említett kérelem teljes körű megvizsgálására vonatkozó kötelezettségének megsértésére alapított első jogalapról . . . 9

Az első kérelem tárgyáról . . . 9

Annak jogszerűségéről, hogy a Bizottság nem hozott határozatot az ombudsman munkatársának átadott többi dokumentumhoz való teljes körű hozzáférés iránti kérelemre vonatkozóan . . . 11

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának, illetve 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megsértésére alapított harmadik, illetve negyedik jogalapról8 . . . ?14

Előzetes emlékeztető . . . 14

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított harmadik jogalapról . 15

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megsértésére alapított negyedik jogalapról . . . 19

– Elsődleges megfontolások . . . 20

– Mellékes megfontolások . . . 23

Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második jogalapról . . . 27

Azon dokumentumok, amelyekről a Bizottság nem határozott, mert nem tartoznak a hozzáférés iránti kérelem tárgyába, mivel nem képezték tárgyát megerősítő kérelemnek . . . 28

Azon dokumentumok, amelyekről a Bizottság nem határozott, mert nem tartoznak a szóban forgó hozzáférés iránti kérelem tárgyába, mivel nem a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkoznak . . . 29

– Azon dokumentumok, amelyek tartalma állítólag teljes egészében nem tartozik a hozzáférés iránti kérelem tárgyába . . . 29

– Azon dokumentumok, amelyek tartalma állítólag részlegesen nem tartozik a hozzáférés iránti kérelem tárgyába . . . 30

Azon dokumentumok, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság megtagadta a hozzáférést a felperestől, mert az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt egyik kivétel vonatkozik rájuk . . . 32

A költségekről 33